

- 66 జలాభ్రోపాద్యధీనే తే । జలాకాశ శుభ్రో యోః
ఆధారౌ తు ఘటాకాశ । మహాకూవ్యవస్థితౌలే. ౨౨౫
- 67 • ఏవ మానందవిజ్ఞాన । మయౌ పృష్ఠ్యైవయౌ ర్వశౌ
తదధిష్ఠానకూటస్థ । బ్రహ్మణీ తువేదోక్త శ్రే. ౨౨౬
- 68 * ఆత్మభేదో జగత్సత్య । మిశోఽన్యస్వరూపీ త్రయమే
త్యజ్యతే తై స్తదా సాంఖ్య । యోగభ్రామంతసమ్మతిః. ౨౨౮
- 69 • న నిరోధో న చోత్పత్తిః । న బద్ధో న చ సాధకః
న ముముక్షు ర్నవై ముక్త । ఇత్యేషా పరమార్థతా. ౨౩౫
- 70 • మాయాఖ్యాయాః కామధనే । ర్వత్సౌ జీవేశ్వరౌ పుభౌ
యథేచ్ఛం ఏవితాం ద్వైతంత్ర్యం త్వద్వైతమేవ హి. ౨౩౬
- 71 • కూటస్థబ్రహ్మణో ర్భేదో । నామమాత్రాద్యతే న హి
ఘటాకాశమహాకాశౌ । వియుజ్యేతే న హి క్వచిత్. ౨౩౭
- 72 యే వదం తీత్ర మేతేఽపి బ్రాహ్మ్యంతేఽవిద్యయాఽత్ర కిమ్?
సః యథాపూర్వ మేతేషామత్య భ్రాంతే రదర్శనాత్. ౨౩౯
- 73 నాద్వైత మపరోక్షం చే । నృ చిద్రూపేణ భాసనాత్
అశేషేణ న భాతం చేత్ద్వైతం కిం భాసతేఽఖిలమ్. ౨౪౨
- 74 అచింత్యరచనారూపం । మాయైవ సకలం జగత్
ఇతి నిశ్చిత్త్య పస్తుత్వ । మద్వైతే పరిశేష్యతామ్. ౨౪౬
- 75 యదా సర్వే ప్రభివ్యంతే । హృదయగ్రంథయ స్త్రితి
కామా గ్రంథిస్వరూపేణ । వ్యాఖ్యాతా వాక్యశేషతః. ౨౬౦
- 76 * అహంకారచిదాత్మానా । వేకిక్య త్యావివేకతః
ఇదం మే స్యాద్దిదం మే స్యాద్దితీచ్ఛాః కామశబ్దితాః. ౨౬౧

- 77 * అప్రవేశ్య చిదాత్మానం । పృథ కృత్య స్పహంకృతిమ్
ఇచ్ఛంస్తు కోటిపస్తూని । స బాధే గృంథిభేదతః. ౨౬౨ ౨౬౨
- 78 గృంథిభేదేపి సంభావ్యా । ఇచ్ఛాః పౌరబద్ధదోషతః
బుద్ధ్యాపి పాపబాహుల్యా । దసంతోషో యథా తప. ౨౬౩ ౨౬౩
- 79 * అహంకారగతేచ్ఛాద్వై । రేహవ్యాధ్యాదిభి స్తథా
పుణాదిజన్మనానై ర్వా । చిద్యాపాత్మని కిం భవేత్? ౨౬౪ ౨౬౪
- 80 * గృంథిభేదా త్పురా ప్యేవ । మితి చే త్త స్మ విస్మర
అయమేవ గృంథిభేద । స్తవ తేన కృతి భవాన్. ౨౬౫ ౨౬౫
- 81 * నైవం బాసంతి మూఢాశ్చేత్ సోఽయం గృంథి ర్న చాచరః
గ్రంథితద్భేదమాత్రేణ । వైషమ్యం మూఢబుద్ధయోః. ౨౬౬ ౨౬౬
- 82 పృష్టతై వా, నిష్టతై వా । దేహేంద్రియమనేధియామ్
స కించిదపి వైషమ్య । మ స్తజ్ఞానివిబుద్ధయోః. ౨౬౭ ౨౬౭
- 83 వ్యాత్యగోతియయో ర్వేద । పాఠాపాఠకృతా భిదా
నాహరాదా పన్తి భేద । స్సోఽయం న్యాయోఽత్య
యోబ్యతామ్. ౨౬౮ ౨౬౮
- 84 * అజ్ఞాత్వా శాస్త్రహృదయం । మూఢో వక్త్యస్యథాఽస్యథా
మూర్ఖాణాం నిర్ణయ స్త్రాస్తా । మస్మత్స్విద్ధాంత ఉచ్యతే. ౨౬౯ ౨౬౯
- 85 * వైరాగ్యబోధోపరమాః । సహాయా స్తే పరస్పరమ్
ప్రాయేణ సహ వర్తంతే । వియుజ్యేతే క్వచి త్త్వచిత్. ౨౭౦ ౨౭౦
- 86 త్యయోఽప్యత్యంతపక్వా శ్చేత్ । మహత స్తపసః ఫలమ్
దురితేన క్వచి త్కించి । త్కదాచి త్యృతిబద్ధతే. ౨౭౧ ౨౭౧

- 87 * వైరాగ్యోపరతీ పూర్ణే । బోధస్తు ప్రతిబధ్యతే
యస్య తస్య న మోక్షోఽస్తి । పుణ్యలోక స్తపోబలాత్. ౨౮౩
- 88 * పూర్ణే బోధే తదన్యో ద్వై । ప్రతిబద్ధో యదా తదా
మోక్షో వినిశ్చితః కింతు । దృష్టదుఃఖం న నశ్యతి. ౨౮౪
- 89 * ఆరబ్ధకర్మనానాత్వాత్ । బుద్ధానా మన్యథాఽన్యథా
వర్తనం తేన శాస్త్రార్థే । భృమితవ్యం న పండితైః. ౨౮౫
- 90 * జగచ్చిత్రం స్వచైతన్యే । పటే చిత్ర మివార్పితమ్
మాయయా త దుపేక్ష్యైవ । చైతన్యే పరిశేష్యతామ్. ౨౮౬
- 91 చిత్రాదీప మిమం నిత్యం । యేఽనుసందధతే బుధాః
వశ్యంతోఽపి జగచ్చిత్రంతే ముహ్యంతి న పూర్వవత్. ౨౮౭

7. తృప్తి దీపః

- 1 * అత్మానం చే ద్విజానీయా । దయ మస్మీతి పూరుషః
కి మిచ్చ స్కస్య కామాయ । శరీర మనుసంజ్వరేత్ ? ౧
- 2 అస్యా శ్చుతే రభిప్రాయ । స్వమ్య గత్య విచార్యతే
జీవన్ముక్తస్య యా తృప్తి । స్నా తేన విశదాయతే. ౨
- 3 మాయాభాసేన జీవేశౌ । కరోతీతి శ్రుతత్వతః
కల్పితావేప జీవేశౌ । తాభ్యాం సర్వం ప్రకల్పితమ్. ౩
- 4 * సాధిష్ఠానో విమోక్షదౌ । జీవేఽధిక్రియతే న తు
కేవలో నిరధిష్ఠాన । విభ్యాంతేః క్వా ప్యసిద్ధితః. ౪

- 5 * అధిష్ఠానాంశసంయుక్తం । భృమాంశ మవలంబతే
యదా తదాఽహం సంసారీ । త్యేష్యం జీవేఽభిమన్యతే. ౭
- 6 * భృమాంశస్య తిరస్కారా । దధిష్ఠానప్రధానతా
యదా తదా చిదాత్మాఽహం । మసంగేఽస్మీతి బుధ్యతే. ౮
- 7 * నాసంగేఽహంకృతి ర్యుక్తా । కథ 'మస్మీతి' చే చ్చృణు
ఏకో ముఖ్యో ద్వా వముఖ్యా । విత్కర్త స్త్రివిధేఽహమః. ౯
- 8 * ఆన్యేఽన్యాధ్యస్తరూపేణ । కూటస్థాభాసయో ర్వపుః
ఏకీభూయ భవే న్ముఖ్యః । తత్ర మూఢైః ప్రయుజ్యతే. ౧౦
- 9 * పృథ గాభాసకూటస్థా । వముఖ్యా తత్ర తత్త్వవిత్
పర్యాయేణ ప్రయుంక్తేఽహం । శబ్దం లోకే చ వైదికే. ౧౧
- 10 * కూటస్థాఽస్మీతి బోధేఽపి । మిథ్యా చే న్నేతి కో పదేఢ్?
సహి సత్యతయాఽభీష్టం । రజ్జుసర్పవిసర్పణమ్. ౧౨
- 11 * తాదృశేనాపి బోధేన । సంసారో హి నివర్తతే
యక్షానురూపో హి బలి । రిత్వాహు ర్లోకికా జనాః. ౧౩
- 12 * దేహత్మజ్ఞానవత్ జ్ఞానం । దేహత్మజ్ఞానబాధకమ్
ఆత్మన్యేష భవే ద్యస్య । స నేచ్ఛన్నపి ముచ్యతే. ౧౪
- 13 * పరోక్ష మపరోక్షం చ । జ్ఞాన మజ్ఞాన మి త్యదః
నిత్యాపరోక్షరూపేఽపి । స్వయం స్యాద్ధశమే యథా. ౧౫
- 14 * ఆజ్ఞానావృతివిక్షేప । ద్వివిధజ్ఞానత్వప్రయః
శోకాపగమ ఇత్యేతే । యోజనీయా శ్చిదాత్మని. ౧౬
- 15 * విక్షేపాత్పత్తితః పూర్వ । మపి విక్షేపసంస్కృతిః
అస్త్యేవ తదవస్థాత్వ । మవిరుద్ధం తత స్తయోః. ౧౭

- 16 బ్రహ్మణ్యారోపితత్వేన । బ్రహ్మవస్థే ఇమే ఇతి
స శంకనీయం సర్వాసాం । బ్రహ్మజ్యే వాధిరోపణాత్. ౪౦
- 17 • అజ్ఞానస్వాశ్రయో బ్రహ్మే । త్యధిష్ఠానతయా జగుః
జీవాపస్థాత్వ మజ్ఞానా । భిమానిత్వా దవాదిషమ్. ౪౩
- 18 జ్ఞానద్వయేన నష్టేఽస్మిత్ । అజ్ఞానే తత్త్వతాపృతిః
స భాతి నాస్తి చే త్యేషా । ద్వివిధాపి వినశ్యతి. ౪౪
- 19 నివృత్తే సర్వసంసారే । నిత్యముక్తత్వభాసనాత్
నిరంకుశ భవే త్త్వపిః । పున శ్శృకాసముచ్ఛవాత్. ౪౭
- 20 అపరోక్షజ్ఞానశోక । నివృత్త్యాభ్యే ఉభే ఇమే
అవస్థే జీవగే బ్యూత । అత్మానం చే దితి శృతిః. ౪౮
- 21 పరోక్షజ్ఞానకాలేఽపి । విషయస్వప్రకాశతా
సమా, బ్రహ్మస్వప్రకాశ । మస్తీ త్యేవం విబోధనాత్. ౫౦
- 22 అహం బ్రహ్మే త్యనుల్లిఖ్య । బ్రహ్మస్తీ త్యేవ ముల్లిఖేత్
పరోక్షజ్ఞాన మేత న్న । భ్రాంతం బాధానిరూపణాత్. ౫౧
- 23 • అసత్వాంశో నివర్తత । పరోక్షజ్ఞానత స్తథా
అభానాంశనివృత్తి స్సాన్య । దపరోక్షధియా కృతా. ౫౬
- 24 • దశమోఽస్తీ త్యవిభ్రాంతం । పరోక్షజ్ఞాన మీక్యతే
బ్రహ్మస్తీత్యపి తద్వ త్సాన్య । దజ్ఞానావరణం సమమ్. ౫౭
- 25 • అవాంతరేణ వాక్యేన । పరోక్ష బ్రహ్మధీ ర్భవేత్
సర్వత్రైవ మహావాక్య । విచారా దపరోక్షధిః. ౬౯
- 26 బ్రహ్మ౭౭పరోక్షసిద్ధ్యర్థం । మహావాక్య మితీరితమ్
వాక్యపృత్తా పత్ బ్రహ్మ౭౭ । పరోక్ష్యే విమతి ర్మహి. ౭౦

- 27 * 'త త్వ ము' స్వాదివాక్యేషు । లక్షణా భాగలక్షణా
'సోఽయ' మిత్యాదివాక్యస్థ । పదయోరిప నాపరా. ౭౪
- 28 * సంసర్గో వా విశిష్టో వా । వాక్యార్థో నాత్య సమ్మతః
అఖండైకరసత్వస్య । వాక్యార్థో విదుషాం మతః. ౭౫
- 29 * ప్రత్యగ్బోధో య ఆభాతి । సోఽద్వయానందలక్షణః
అద్వయానందరూపశ్చ । ప్రత్యగ్బోధైకలక్షణః. ౭౬
- 30 * వివంసతి మహావాక్యా । త్వరోక్షజ్ఞాన మీర్యతే
యై త్రేషాం శాస్త్రసిద్ధాంత । విజ్ఞానం శోభతే తరామి. ౭౭
- 31 * అంతఃకరణసాహిత్య । రాహిత్యాభ్యాం విశిష్టతే
ఉపాధి ర్విభావస్య । బ్రహ్మతాయాశ్చ నాన్యథా. ౮౫
- 32 * అంతఃకరణసంత్యాగా । దవశిష్టే చిదాత్మని
'అహంబ్రహ్మైతి'వాక్యేన । బ్రహ్మత్వం సాక్షి నేక్ష్యతే. ౮౯
- 33 * స్వప్రకాశోఽపి సాక్ష్యేషు । ధీపుత్ర్యా వ్యాప్యతేఽన్యపత్
ఫలవ్యాప్యత్వమే వాస్య । శాస్త్రకృద్భి ర్నివారితమ్. ౯౦
- 34 * ఆత్మానం చే ద్విజానీయా । దయ మస్మితి వాక్యతః
బ్రహ్మత్వప్రకృతి ముల్లిఖ్య । యో బోధ స్సోఽభిధీయతే. ౯౬
- 35 * అస్తు బోధోఽపరోక్షేఽత్ర । మహావాక్యా త్రథాఽప్యసా
న దృఢ శ్శృపణాదీనా । మాచార్యైః పున రీరణాత్. ౯౭
- 36 * 'అహం బ్రహ్మైతి' వాక్యార్థ । బోధో యావ ద్దృఢీభవేత్
శమాదిసహిత స్తావ । దభ్యసే చ్ఛృపణాదికమ్. ౯౮
- 37 * వేదాంతానా మశేషాణా । మాదిమధ్యాపసాసతః
బ్రహ్మత్వస్యేవ తాత్పర్య । మితి ధీ శ్శృపణం భవేత్. ౧౦౧

- 38 • సమన్వయాధ్యాయ ఏతః । త్సూక్తం ధీస్వాస్థ్యకారిభిః
తర్కైః స్సంభావనాఽర్థస్య । ద్వితీయాధ్యాయ ఉరితా. ౧౦౨
- 39 • బహుజన్మదృఢాభ్యాసాః । ధ్వేహది ష్వాత్మధీః క్షణాత్
పునః పున రుదే త్యేవం । జగత్పత్యత్వధీ రపి. ౧౦౩
- 40 • విపరీతా భావనేయ । మైకాగ్ర్యా త్సా నివర్తతే
తత్త్వపదేశా త్ప్రాగేవ । భవ త్యేత దుపాసనాత్. ౧౦౪
- 41 • ఉపా స్తయోఽత ఏవాత్య । బ్రహ్మశాస్త్రేఽపి చింతితాః
ప్రా గనభ్యాసినః పశ్చాత్ । ద్రుహ్మభ్యాసేన త ద్భవేత్. ౧౦౫
- 42 • మూ ర్తిప్రత్యయసాంతత్య । మన్యానంతరితం ధియః
ధ్యానం తత్రాతినిర్బంధో । మనస శ్చించలాత్మనః. ౧౦౬
- 43 • అప్యబ్ధిపానా న్మహతః । సుమేరూన్మూలనాదపి
అపి పహ్న్యశనా త్సాధో ! । విషమ శ్చిత్తనిగ్రహః. ౧౦౭
- 44 • తత్త్వస్మృతే రవసరో । నా స్త్యన్యాభ్యాసశాలినః ౧౦౮
జనకాదేః కథం రాజ్య । మితి చే ద్దృఢబోధతః. ౧౦౯
- 45 • జ్ఞానినోఽజ్ఞానిన శ్చాత్ర । సమే ప్పారబ్రకర్మణి
స క్లేశో జ్ఞానినో దైర్యాత్ । మూఢః క్లిశ్య త్యధైర్యతః ౧౧౦
- 46 • సాక్షాత్ప్రతాత్మధీ స్సమ్యక్ । గవిపర్యయబాధితః
కి మిచ్ఛ న్మన్య కామాయ । శరీర మనుసంజ్వరేత్ ? ౧౧౧
- 47 • జగన్మిథ్యాత్వధీభావా । దాక్షిప్తా కామ్యకాముకౌ
తయో రభావే సంతాప । శ్వామ్యే ని స్సేహదీపవత్. ౧౧౨
- 48 • ప్రారబ్ధకర్మప్రాబల్యాత్ । భోగే ప్పిచ్ఛా భవే ద్యది
క్లిశ్యన్నైవ తదా ప్యేష । భుక్తే విష్టిగృహీతవత్. ౧౧౩

- 49 • పరిజ్ఞా యోషభుక్తో హి । భోగో భవతి తుష్టయే
విజ్ఞాయ సేవిత శ్చైరో । మైత్రీ మేతి స చరతామ్. ౧౪౮
- 50 వివేకే జాగృతి సతి । దోషదర్శనలక్షణే
కథ మారబ్ధకర్మాపి । భోగేచ్ఛాం జనయిష్యతి? ౧౫౦
- 51 నైష దోషో యతోఽనేక । విధం ప్యారబ్ధ మిష్యతే
ఇచ్ఛాఽనిచ్ఛా పరేచ్ఛా చ । ప్యారబ్ధం త్రివిధం స్మృతమ్.
- 52 న చేశ్వరత్వ మీశస్య । హీయతే తావతా యతః
అవశ్యంభావితా ప్యేషా । మీశ్వరేనైవ నిర్మితా. ౧౫౭
- 53 • భర్తాని తు బీజాని । సం త్వకార్యకరాణి చ
విద్వదిచ్ఛా తథేష్టవ్యాఽ । సత్త్వబోధా న్న కార్యకృత్ ౧౬౪
- 54 • య దభావి న త ద్భావి । భావి చే న్న త దన్యథా
ఇతి చింతావిష ఘ్నైఽయం । బోధో భృమనివర్తకః. ౧౬౮
- 55 * నిర్బంధ స్తత్త్వవిద్యాయా । ఇంద్రజాలత్వసంస్మృతౌ
ప్యారబ్ధస్యాగ్రహో భోగే । జీవస్య సుఖదుఃఖయోః. ౧౭౫
- 56 * అన్యథా యాజ్ఞవల్క్యాదే । రాచార్యత్వం న సంభవేత్
ద్వైతదృష్టా పవిద్వత్తాద్వైతాఽదృష్టా న వా గ్వదేత్. ౧౮౪
- 57 • తదిష్ట మేష్టవ్యమాయా । మయత్వస్య సమీక్షణాత్
ఇచ్ఛన్న ప్లజ్జవ న్నేచ్ఛేత్ । కి మిచ్ఛ న్నపి హి శుభ్రతమ్.
- 58 రాగో లింగ మబోధస్య । సంతు రాగాదయో బుధే
ఇతి శాస్త్రద్వయం సార్థ । మేపం సత్యవిరోధతః. ౧౯౦
- 59 సృక్చందనవధూవస్త్ర । సువర్ణాదిమ పామరః
అప్రమత్తో యథా తద్వ । న్న ప్రమాద్యతి భోక్తరి. ౨౦౫

- 60 కౌశలాని వివర్ధంతే । తేషా మభ్యాసపాటవాత్
యథా తద్వ ద్వివేకోఽస్యా । వ్యభ్యాసా ద్విశదాయతే. ౨౦౯
- 61 వివిచ్యతా భోక్తృతత్త్వం । జాగ్రదాది స్వసంగతా
అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం । సాక్షి నిర్విధ్యవసీయతే. ౨౧౦
- 62 * జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్త్యాది । ప్రపంచం య త్ప్రకాశతే
తద్భూహ్మహ మితి జ్ఞాత్వా । సర్వబంధైః ప్రముచ్యతే. ౨౧౩
- 63 స్థూలం సూక్ష్మం కారణం చ । శరీరం త్రివిధం స్మృతమ్
అవశ్యం త్రివిధోఽస్త్యేవ । తత్ర తత్త్వదితో జ్వరః. ౨౨౩
- 64 ఏతే జ్వరా శ్శరీరేషు । త్రిషు స్వాభావికా మతాః
వియోగే తు జ్వరై స్తాని । శరీరాజ్యేవ నాసతే. ౨౨౪
- 65 చిదాభాసేన వ్యసంభవాన్య । జ్వరా స్సాక్షిణ కా కథా ?
ఏవమ ప్యేకతాం మేనే । చిదాభాసో హ్యవిద్యయా. ౨౩౦
- 66 ఉపస్థకుష్ఠినీ వేక్యా । విలాసేషు విలజ్జతే
జానతోఽగ్రే చిదాభాసః స్వప్రభ్యాతో విలజ్జతే. ౨౩౮
- 67 కి మిచ్చ నితి వాక్యోక్త । శ్శేకమోక్ష ఉదీరితః
ఆభాసస్య హ్యవస్థైషా । పక్షీ తృప్తిస్తు సప్రమీ. ౨౪౦
- 68 సాంకుశా విషయై స్తృప్తి । రియం తృప్తి ర్నిరంకుశా
కృతం కృత్యం ప్రాపజ్ఞయం । ప్రాప్త మిత్యేవ తుష్కతి.
- 69 * గుంభాపుంజాది దహ్యేత । నన్యారోపితవహ్నినా
నన్యారోపితసంసార । ధర్మా నేవ మహం భజే. ౨౪౯
- 70 * అహం మనుష్య ఇత్యాది । వ్యవహరో వివా వ్యముమ్
వివర్యాసం చిరాభ్యస్త । వాసనాతోఽవకల్పతే. ౨౬౨

- 71 * విశేషా నాస్తి యస్మా న్మ । న సమాధి స్తతో మమ
విశేషా వా సమాధి ర్వా । మనస స్సా ద్వికారిణః. ౨౬౫
- 72 నిత్యానుభవరూపస్య । కో వా మేఽనుభవః పృథక్
కృతం కృత్యం ప్రాపణీయం ప్రాప్తమిత్యేవ నిశ్చయః. ౨౬౬
- 73 * అథవా కృతకృత్యోఽపి । లోకానుగ్రహకామ్యయా
కాస్త్రియేనైవ మార్గేణ । పరైఽహం కా మమ క్షతిః? ౨౬౮
- 74 ఏవం చ కలహః కుత్ర । సంభవే త్కర్మిణో మమ ?
విభిన్నవిషయత్వేన । పూర్వాపరసముచ్ఛయతే. ౨౭౦
- 75 * వపుర్వాగ్రీమ నిర్బంధః । కర్మిణో న తు సాక్షిణి
జ్ఞానిన స్సాక్ష్యలేపత్వే । నిర్బంధో నేతరత్ర హి. ౨౭౨
- 76 * ఏవం చాన్యేన్యవృత్తాంతా । సభిక్షౌ బధిరావివ
విపదేతాం బుద్ధిమంతే । హసంత్యేవ విలోక్య తౌ. ౨౭౩
- 77 బాధితం దృశ్యతా మక్షే । సైన బాధే న దృశ్యతే
జీవ న్నాఖు ర్న మార్జారం । హంతి, హన్యాత్త్రీణం మృతః ?
- 78 * అవిద్యదనుసారేణ । వృత్తి ద్బుద్ధస్య యుజ్యతే
స్తనంధయానుసారేణ । పరతే తత్ప్రతా యతః. ౨౮౭
- 79 * కృతకృత్యతయా తృప్తః । ప్రాప్తప్రాప్త్యతయా పునః
తృప్త్యన్నేపం స్వమనసా । మన్యతేఽసా నిరంతరమ్. ౨౯౦
- 80 ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం నిత్యం స్వాత్మాన మంజసా వేద్మి.
ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం । ధన్యో ధన్యః పునః పునర్ధన్యః.
- 81 అహో పుణ్య మహో పుణ్యం । ఫలితం ఫలితం దృఢమ్!
అస్య పుణ్యస్య సంపత్తే । రహో పయ మహో పయమ్!

- 82 అహో శాస్త్ర మహో శాస్త్ర । మహో గురు రహో గురుః
అహో జ్ఞాన మహో జ్ఞాన । మహో సుఖ మహో సుఖమ్!
- 83 తృప్తిప మమం నిత్యం । యేననునందథతే బుధాః
బ్రహ్మనందే నిమజ్జంత । సై తృప్యంతి నిరంతరమ్. ౨౯౮

8. కూటస్థదీపః

- 1 * ఖాదిత్యదీపితే కుడ్యే । దర్పణాదిత్యదీప్తివత్
కూటస్థభానితో దేహో । ధీస్థితేన భాస్యతే. ౧
- 2 * అనేకదర్పణాదిత్య । దీప్తినాం బహుసంఘమ్
ఇతరా వ్యజ్యతే తాసాః సుభావేపి పృథాకతే. ౨
- 3 * సైకైషేనోధీస్థా చిత్ । ఘటమే వావభాసయేత్
ఘటస్య జ్ఞాతతా బ్రహ్మ । చైతన్యే నావభాస్యతే. ౪
- 4 * అజ్ఞాతత్వేన భాతోఽయం । ఘటో బుద్ధ్యదయా త్పురా
బ్రహ్మణై వేపరిష్టాత్తు । జ్ఞాతత్వేన త్యసా భిదా. ౫
- 5 జ్ఞాతత్వం నామ కుంభే త । చ్చిదాభాసఫలోదయః
న ఫలం బ్రహ్మచైతన్యం । మానా త్ప్రాగపి సత్త్వతః. ౧౦
- 6 పరాగర్థప్రమేయేషు । యా ఫలత్వేన సమ్మతా
సంవి త్సేవేహ మేయోఽర్థో । వేదాంతోక్తిప్రమాణతః. ౧౧
- 7 ధీవృత్త్యాభాసకుంభానాం । సమూహో భాస్యతే చిత్తా
కుంభమాత్రఫలత్వా త్స । ఏక ఆభాసత స్స్ఫురేత్. ౧౪

- 8 చైతన్యం ద్విగుణం కుంభే । జ్ఞాతత్వేన స్ఫుర త్యతః
అన్యేఽనువ్యవసాయాఖ్య । మాహు రేత ద్దృఢోదితమ్. ౧౫
- 9 స్వమాత్యం భాసయే తప్తం । లోహం నాన్య త్కదాచస
ఏవ మాభాససహితా । పృత్య స్వస్వభాసికాః. ౧౯
- 10 * సంధయోఽఖిలవృత్తినా । మభావా శ్చవభాసికాః
నిర్వికారేణ యేనాసా । కూటస్థ ఇతి చోచ్యతే. ౨౦
- 11 * ఘటే ద్విగుణచైతన్యం । యథా బాహ్యే తథాంతరే
వృత్తిష్టపి తత స్తత్య । వైశద్యం సంధితోఽధికమ్. ౨౨
- 12 నైష్కర్మ్యసిద్ధావ ప్యేవ । మాచార్యై స్సప్త మీరితమ్
సామానాధికరణ్యస్య । బాధార్థత్వ మతోఽస్తు తత్. ౪౪
- 13 * సర్వం బ్రహ్మేతి జగతా । సామానాధికరణ్యవత్
అహం బ్రహ్మేతి జీవేన । సమానాధికృతి ర్భవేత్. ౪౫
- 14 * సామానాధికరణ్యస్య । బాధార్థత్వం నిరాకృతమ్
ప్రయత్నతో వివరణే । కూటస్థస్య వివక్షయా. ౪౬
- 15 * బుద్ధ్యాదీనాం స్వరూపం యో । వివిన్ క్తి స తత్త్వవిత్
స ఏవ ముక్త ఇత్యేవం । వేదాంతేషు వినిశ్చయః. ౫౪
- 16 ఏవం చ సతి బంధ స్సాన్యత్ । కస్యేత్వాది కుతర్కభాః
విడంబనా దృఢం బిండ్యాః । బిండనోక్తిప్రకారతః. ౫౫
- 17 * ఇతి వైవపురాణేషు । కూటస్థః ప్రవివేచితః
జీవేశత్వాదిరహితః । కేవల స్వప్రభ శ్శివః. ౫౯
- 18 * అస్మన్నిద్రాపి జీవేశౌ । చేతనో స్వప్నగౌ సృజేత్
మహామాయా సృజ త్యేతా । విశ్వాశ్చర్యం కి మత్ర తే. ౬౩

- 19 * సర్వజ్ఞత్వాదికం చేశే । కల్పయిత్వా పృథగ్భూయేత్
ధర్మిణం కల్పయంత్యా స్స్య । త్క-భారో ధర్మకల్పనే. ౬౪
- 20 తస్మా త్పుతర్థం సంత్యజ్య । ముముక్షు శ్శుశ్రీ మాశ్రయేత్
శుశ్రో తు మాయా జీవేశ్ । కరోతీతి పృథగ్భూతమ్. ౬౮
- 21 * న నిరోధో న చోత్పత్తి । ర్న బద్ధో న చ సాధకః
న ముముక్షు ర్న వై ముక్త । ఇత్యేషా పరమార్థతా. ౭౦
- 22 * శుశ్రీతాత్పర్య మఖిల । మబుద్ధ్యా భ్రామ్యతే జడః
వివేకీ త్వఖిలం బుద్ధ్యా । తిష్ఠ త్యానందవారిధౌ. ౭౪
- 23 మాయామే ఘో జగన్నీరం । వర్తత్యేవ యథా తథా
చిదాకాశస్య నో హని । ర్న వా లాభ ఇతి స్థితిః. ౭౫
- 24 ఇమం కూటస్థదీపం యోఽ । నుసంధత్తే నిరంతరమ్
స్వయం కూటస్థరూపేణ । దీప్యతేఽసౌ నిరంతరమ్. ౭౬

9. ధ్యా న దీ పః

- 1 * సంవాదిభ్రమవ ద్భృష్మా । తత్త్వేపాస్యాఽపి ముచ్యతే
ఉత్తరే తాపనీయేఽతః । శుశ్రోపాస్తి రనేకథా. ౧
- 2 * మణిప్రదీపప్రభయో । ర్మణిబుద్ధ్యాఽభిధావతోః
మిథ్యాజ్ఞానావిశేషేఽపి । విశేషోఽర్థక్రియాం పృథి. ౨
- 3 * దీపప్రభామణిభ్రాంతి । ర్విసంవాదిభ్రమ స్స్మృతః
మణిప్రభామణిభ్రాంతి । స్సంవాదిభ్రమ ఉచ్యతే. ౬
- 4 గోదావర్యుదకం గంగో । దకం మత్స్యా విశుద్ధయే
సంప్రాప్త్య శుద్ధి మాప్నోతి । స సంవాదిభ్రమో మతః. ౮

(8)

ధ్యాన దీప :

33

- 5 అన్యథా మృత్రికాదారు । శిలా స్ఫుర్య రైవతాః కథమ్ ?
అగ్నిత్వాదిధియోపాస్యాః । కథం వా యోషిదాదయః ? ౧౧
- 6 స్వయంభృమోఽపి సంవాదీ । యథా సమ్యక్ కృతప్రదః
బ్రహ్మతత్త్వోపాసనాఽపి । తథా ముక్తిఫలప్రదా. ౧౩
- 7 వేదాంతేభ్యో బ్రహ్మతత్త్వ । మఖండైకరసాత్మకమ్
పరోక్ష మపగ మైతత్ । దహ మస్మి త్యుపాసతే. ౧౪
- 8 • శాస్త్రోక్తేనైవ మార్గేణ । సచ్చిదానందనిశ్చయాత్
పరోక్షమపి తద్విజ్ఞానం । తత్త్వజ్ఞానం నతు భృమః. ౧౯
- 9 బ్రహ్మ యద్యపి శాస్త్రేషు । పృథ్వీక్షేత్రైవ వస్థితమ్
మహావాక్యై స్తథాఽప్యేతత్ । ధ్వుర్బోధ మవిచారిణః. ౨౦
- 10 • అపరోక్షదైవతబుద్ధిః । పరోక్షదైవతబుద్ధ్యనుత్.
అపరోక్షశిలాబుద్ధి । ర్న పరోక్షేశతాం నువేత్. ౨౩
- 11 • ఉపాస్తీనా మనుష్ఠాన । మార్గగ్రంథేషు వర్ణితమ్
విచారాక్షమమర్త్యాశ్చ । త చ్ఛృత్వోపాసతే గురోః. ౨౮
- 12 విచారయ న్నామరణం । నైవాత్మానం లభేత చ్చేత్
జన్మాంతరే లభేతైవ । పృథిబంధక్షయే సతి. ౩౩
- 13 • కాలేన పరిపచ్యంతే । కృషిగర్భాప్యయో యథా
తప్య దాత్మవిచారోఽపి । శనైః కాలేన పచ్యతే. ౩౭
- 14 • పునఃపున ర్విచారోఽపి । త్రివిధపృథిబంధతః
స వేత్తి తత్త్వ మిత్యేతత్ । ద్వాత్రికే సమ్యక్ గీతమ్. ౩౮
- 15 అతీతేనాపి మహిషీ - । స్నేహేన పృథిబంధతః
భిక్ష స్తత్త్వం న వేదేతి । గాథా లోకే పృథియతే. ౪౧

- 16 పృథిబింధో వర్తమానే । విషయాసక్తిలక్షణః
పృజ్ఞామాంద్యం కుతర్కశ్చ । విపర్యయదురాగ్రహః. ౪౩
- 17 అగామిప్రతిబంధశ్చ । వామదేవే సమీరితః
ఏకేన జన్మనా క్షిణో । భరతస్య త్రిజన్మభిః. ౪౫
- 18 కేపాంచ త్స విచారోఽపి । కర్మణా పృథిబిద్వ్యతే
శృవణాయాపి బహుభి । ర్యో న లభ్య ఇతి శ్రుతేః. ౫౩
- 19 * అత్యంతబుద్ధిమాంద్యా ద్వా । సామగ్ర్యా వా వ్యసంభవాత్
యో విచారం న లభతే । బ్రహ్మోపాసిత సోఽనిశమ్. ౫౪
- 20 * నిర్గుణబ్రహ్మతత్త్వస్య । న హ్యుపాస్తే రసంభవః
సగుణబ్రహ్మణీ వత్స । ప్రత్యయావృత్తిసంభవాత్. ౫౫
- 21 * వాగాద్యగోచరాకార' । మిత్యేవం యది వే త్యసా
వాగాద్యగోచరాకార । మిత్యుపాసిత నో కుతః ? ౫౬
- 22 కా తే భక్తి రుపాస్తా చే । త్క స్తే ద్వేష స్త దీరయ
మానాభావో న వాచ్యోఽస్యాంబహుశ్రుతిమ దర్శనాత్. ౬౨
- 23 ఉత్తరస్మింస్తాపనీయే । శైబ్యపృశ్నేఽథ కాఠకే
మాండాక్యాదౌ చ సర్వత్ర । నిర్గుణోపాస్తి రీపితా. ౬౩
- 24 * అనుష్ఠానప్రకారోఽస్యాః । పంచీకరణ ఈరితః
జ్ఞానసాధన మేత చ్చ । న్నేతి కేనాత్ర వారితమ్ ? ౬౪
- 25 నానుతిష్ఠతి కోఽప్యేత । దితి చే న్మాఽనుతిష్ఠతు
పురుష స్యాపరాధేన । కి ముపాస్తిః ప్రదుష్కృతి ? ౬౫
- 26 అన్తూలాదే ర్నిషేధ్యస్య । గుణసంఘస్య సంఘాతిః
తథా వ్యాసేన నూత్రేఽస్మిన్ముక్తాఽక్షరధియాం త్వితి. ౬౯

- 27 అనందాదిభి రస్మలా । దిభి శ్చాత్మాఽత్య లక్షితః
అఖండైకరస స్సోఽహ । మస్మి త్యేప ముపాసతే. 23
- 28 * బోధోపాస్త్యో ర్విశేషః క । ఇతి చే దుచ్యతే శృణు
పస్తుతంతో భవే ద్బోధః । కర్తృతంత్య ముపాసనమ్. 24
- 29 యావ చ్చింత్యస్వరూపత్వా । భిమాన స్వస్య జాయతే
తావ ద్విచింత్య పశ్యాచ్చ । తదే వామృతి ధారయేత్. 25
- 30 పరవ్యసనిసి నారీ । వ్యగ్రాఽపి గృహకర్మణి
తదే వాస్వాదయ త్యంతః । పరసంగరసాయనమ్. 26
- 31 * ఏవం ధ్యానైకనిష్ఠాఽపి । లేశా ల్లాకిక మాచరేత్
తత్త్వవి త్వవిరోధిత్వా । ల్లాకికం సమ్య గాచరేత్. 27
- 32 అపేక్షతే వ్యవహృతి । ర్న ప్రపంచస్య వస్తుతామ్
నాప్యాత్మజాడ్యం కిం త్వేషి । సాధనాన్యేవ కాంక్షతే. 28
- 33 * ఉపమృద్వాతి చిత్తం చేత్ । ధ్యాతాఽసా న తు తత్త్వవిల్
స బుద్ధిం మర్దయన్ దృష్టా । ఘటతత్త్వస్య వేదితా. 29
- 34 నిశ్చిత్త్య సకృ దాత్మానం । యదాఽపేక్షా తదైవ తమ్
వక్తుం మంతుం తథా ధ్యాతుం । శక్నోత్యేప హి తత్త్వవిల్
- 35 * ధ్యానం త్వైచ్చిక మేతస్య । వేదనా న్ముక్తిసిద్ధితః
జ్ఞానాదేవ తు కైవల్య । మితి శాస్త్రేషు డిండిమః. 30
- 36 * పర్వాశ్రమవయోఽపస్థాఽ । భిమానో యస్య విద్యతే
తస్యైవ చ నిషేధాశ్చ । విధయ స్సకలా ఆపి. 31
- 37 సమాధి మథ కర్మాణి । మా కరోతు కరోతు వా
హృదయే నాస్తసర్వాస్థా । ముక్త ఏ వోత్తమాశ్రయః. 32

- 38 * కాపానుగృహసామర్థ్యం । యస్యాసౌ తత్త్వవిద్యుది
త స్మ కాపాదిసామర్థ్యం । ఫలం, స్యా త్తప్తసో యతః. ౧౦౮
- 39 సామర్థ్యహీనో నింద్య శ్చే । ద్యుతిభి ర్విధివర్జితః
నింద్యంతే యతయోఽప్యన్యైరనిశం భోగలంపటైః. ౧౦౯
- 40 * త దిత్తం తత్త్వవిజ్ఞానే । సాధనానుపమర్థనాత్
జ్ఞానినాఽఽచరితుం శక్యం । సమ్యక్ గాజ్ఞాది లౌకికమ్. ౧౧౦
- 41 ఉపాసకస్తు సతతం । ధ్యాయన్నేవ వసే ద్యుతః
ధ్యానేనైవ కృతం తస్య । బ్రహ్మత్వం విష్ణుత్వాదివత్. ౧౧౧
- 42 అస్త్రేచోపాసకస్యాపి । వాస్తవీ బ్రహ్మతేతి చేత్
పామరాణాం తిరక్చాం చ । వాస్తవీ బ్రహ్మతా న కిమ్? ౧౧౨
- 43 అజ్ఞానా దపుమర్థత్వం । ముఖ్యయత్కాపి త త్సమమ్
ఉపవాసా ద్యథా భిక్షా । వరం ధ్యానం తథాఽన్యతః. ౧౧౩
- 44 * పామరాణాం వ్యవహృతే । ర్వరం కర్మాద్యనుష్ఠితిః
తతోఽపి సగుణోపాస్తి । ర్నిగుణోపాసనా తతః. ౧౧౪
- 45 యావ ద్విజ్ఞానసామీప్యం । తావచ్చ్యేష్ట్యం వివర్తతే
బ్రహ్మజ్ఞానాయతే సాక్షా । నిర్గుణోపాసనం శనైః. ౧౧౫
- 46 * సంవాదిభ్యమతః పుంసః । ప్రవృత్త స్యాన్యమానతః
ప్రమేతి చే త్తథోపాస్తి । ర్మాంతరే కారణాయతామ్. ౧౧౬
- 47 నిర్గుణోపాసనం పక్వం । సమాధి స్స్యా చ్చనై స్తతః
యస్సమాధి ర్నిరోధాఖ్య । స్సోఽనాయాసేన లభ్యతే ౧౧౭
- 48 * నిరోధలాభే పుంసోఽంతః । రసంగం వస్తు శిష్యతే
పుంసః పున ర్వాసితేఽస్మి । న్వాక్యా జ్ఞాయేత తత్త్వధీః. ౧౧౮

- 49 నిర్వికారాసంగనిత్య । స్వప్రకాశైకపూర్ణతాః
బుద్ధౌ యుజితి శాస్త్రోక్త । ఆరోహం త్యవివాదతః. ౧౨౮
- 50 • యోగాభ్యాస స్వేతపర్థే । ఽమృతబింద్వాదిమ శుభ్రతః
ఏవం చ దృష్టద్వారాపి । హేతుత్వా దన్యతో పరమ్. ౧౨౯
- 51 ఉపేక్ష్య త త్తిర్థయాత్యా । జపాదీనేవ కుర్వతామ్
పిండ ముత్సృజ్య చ కరం । లేఢీతి న్యాయ ఆపతేత్. ౧౩౦
- 52 బహువ్యాకులచిత్తానాం । విచారా త్తత్త్వధి ర్న హి
యోగో ముఖ్య స్తత సైపాం । ధీదర్ప సైవ సశ్యతి. ౧౩౧
- 53 ఉపాసనం నాతివక్య । మిహ యస్య పరత్య సః
మరణే బ్రహ్మలోకే వా । తత్త్వం విజ్ఞాయ ముచ్యతే. ౧౩౬
- 54 • ఉపాసనస్య సామర్థ్యా । ద్విద్యోత్పత్తి ర్భవే త్తతః
నాస్యః పంథా ఇతి హ్యేత । చ్చాస్త్రం నైవ విరుద్ధ్యతే. ౧౪౨
- 55 పృణవేపా స్తయః ప్రియో । నిర్గుణా ఏవ వేదగాః
క్వచి త్సగుణతాఽప్యక్తా । పృణవేపాసనస్య హి. ౧౪౩
- 56 ఇహ వా మరణే చాస్య । బ్రహ్మలోకేఽథవా భవేత్
బ్రహ్మసాక్షాత్కృతి స్సమ్యక్ । గుపాసీనస్య నిర్గుణమ్. ౧౪౦
- 57 దేహోపల మపాకృత్య । బుద్ధికుద్దాలకా త్పునః
భాత్వా మనోభువం భూయోగృహ్ణయా న్మాం నిధిం పుమాన్
- 58 • అనుభూతే రభావేఽపి । బ్రహ్మస్మిత్యేవ చింత్యతామ్
అప్యస త్రాప్యతే ధ్యానా । న్నిత్యాస్తం బ్రహ్మ కిం పునః?
- 59 దేహభిమానం విధ్వస్య । ధ్యానా దాత్మాన మద్వయమ్
పశ్య స్మర్త్యేఽమృతో భూత్వా । హ్యేత్య బ్రహ్మ సమశ్నుతే.

60 ధ్యానదీప మిమం సమ్యక్ । కృరామృతే యో నరః
ముక్తసంశయ వివాయంధ్యానైః బ్రహ్మ సంతతమ్. ౧౫౮

10. నాటకదీపః

- 1 * పరమాత్మాద్వయానందః । పూర్వః పూర్వే స్వమాయయా
స్వయమేవ జగ ద్భూత్వా । ప్రావిశ జీవమావతః. ౧
- 2 * అనేకజన్మభజనాత్ । స్వవిచారం చికిర్షతి
విచారేణ వినష్టాయాం । మాయాయాం శిష్యతే స్వయమ్. 3
- 3 * అద్వయానందరూపస్య । సద్వయత్వం చ దుఃఖితా
బంధః పోక్తః, స్వరూపేణ । స్థితి ర్ముక్తి రితిర్యతే. ౪
- 4 * అవిచారకృతో బంధో । విచారేణ నివర్తతే
తస్మాజ్జీవపరాత్మానో । సర్వదైవ విచారయేత్. ౫
- 5 * కర్తారం చ క్రియాం తద్వత్ । వ్యావృత్తవిషయానపి
స్ఫూరయే దేకయత్నేన । యోఽసౌ సాక్ష్యత్య చిద్వపుః. ౬
- 6 నృత్యశాలాస్థితో దీపః । ప్రభుం సభ్యాంశ్చ సర్తకీమ్
దీపయే దవిశేషేణ । తదభావేఽపి దీప్యతే. ౧౧
- 7 * అహంకారః ప్రభు, స్పృహ్య । విషయా, సర్తకీ మతిః,
తాలాదిధారీ బృహణి, । దీప సాక్ష్యపభాసకః. ౧౪
- 8 గృహంతరగత స్సృష్టౌ । గవాక్షా దాతపోఽచలః
తత్ర హస్తే నృత్యమానే । నృత్యతీ వాతపో యథా. ౧౮

- 9 నిజస్థానస్థిత స్సాక్షీ । బహిరంతర్లమాగమా
అకుర్వన్ బుద్ధిచాంచల్యా । త్కరోతిప తథా తథా. ౧౯
- 10 * స బాహ్యో నాంతర స్సాక్షీ । బుద్ధే ర్దేశౌ హి తా పుభౌ
బుద్ధ్యాద్యశేషసంశాంతౌ । యత్య భా త్యస్తి తత్య సః. ౨౦
- 11 * యద్యద్యూపాది కల్యేత । బుద్ధ్యా తత్త త్పుకాశయన్
తస్య తస్య భవే త్సాక్షీ । స్వతో వాగ్బుద్ధ్యగోచరః. ౨౩
- 12 * కథం తాదృ జ్యయా గ్యాహ్య । ఇతి చే నైవ గృహ్యతామ్
సర్వగ్రహేపసంశాంతౌ । స్వయమే వాపశిష్యతే. ౨౪
- 13 * స తత్య మానాపేక్షాఽస్తి । స్వప్రకాశస్వరూపతః
తాదృగ్బుద్ధ్యత్పత్త్యపేక్షా చే । చ్యుతిం పఠ గురో ర్ముఖాత్. ౨౫
- 14 యది సర్వగ్రహత్యాగోఽ । శక్య స్తస్మి ధియం పృజ
శరణం, తదధీనోఽంత । ర్పహి రైవోఽనుభూయతామ్.

11. యోగానందః

- 1 * బ్రహ్మనందం ప్రపక్వామి । జ్ఞాతే తస్మి స్మశేషతః
ఐహికాముష్మికానర్థ । వ్రాతం హిత్వా సుఖాయతే. ౧
- 2 * బ్రహ్మవి త్పుర మాప్నోతి । శోకం తరతి చాత్మవిత్
రసో బ్రహ్మ రసం లబ్ధ్వాఽఽ । నందీ భవతి నాస్యథా. ౨
- 3 * ఇత్యాదిశ్శుభయో బహ్వణః । పురానై స్స్మృతిభి స్సహ
బ్రహ్మజ్ఞానేఽనర్థహని । మానందం చావ్యఘోషయన్. ౩

- 4 ఆనంద స్థివిధో బ్రహ్మ । నందో విద్యాసుఖం తథా
విషయానంద ఇ త్యాదౌ । బ్రహ్మనందో వివిచ్యతే. ౧౧
- 5 ఆనందాదేవ భూతాని । జాయంతే తేన జీవనమ్
తేషాం లయశ్చ తత్రాత్ । బ్రహ్మనందో న సంశయః. ౧౩
- 6 భూతోత్పత్తేః పురా భూమా । త్రిపుటీద్వైతవర్ణనాత్
జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయరూపా । త్రిపుటీ పృథులయే హి నో. ౧౪
- 7 సపురాణా నృచ వేదాః । శస్త్రాణి వివిధాని చ
జ్ఞాత్యా వ్యనాత్మవిత్రేవిన । నారదోఽతిశుశోచ హ. ౧౮
- 8 సోఽహం విద్య స్సృశోచామి । శోకపారం నయాత్య మామ్
ఇత్యుక్త స్సుఖమే వాస్య । పార మిత్యభ్యధా ద్యుషిః. ౨౦
- 9 సను ద్వైతే సుఖం మాభూ । దద్వైతే వ్యస్తి నో సుఖమ్
అస్తి చే దుపలభ్యేత । తథా చ త్రిపుటీ భవేత్. ౨౨
- 10 * మాస్త్యద్వైతే సుఖం కింతు । సుఖ మద్వైత మేవ హి
కిం మాన మితి చే న్నాస్తి । మానాకాంక్ష స్వయంప్రభే. ౨౩
- 11 స్తా మద్వైతస్వప్నభత్వే । వద సుప్తా సుఖం కథమ్ ?
శృణు దుఃఖం తదా నాస్తి । తత స్తే శిష్యతే సుఖమ్. ౩౩
- 12 అంధ స్సన్న వ్యనంధ స్స్యాద్, । విద్ధోఽవిద్ధోఽథ రోగ్యపి
ఆరోగీతి శృణుః పాహ । తచ్చ సర్వజనా విదుః. ౩౪
- 13 తథా సతి సుమస్తా చ । దుఃఖాభావోఽనుభూతికః
విరోధిదుఃఖరాహిత్యా । త్సుఖం నిర్విఘ్న మిష్టతామ్. ౩౮
- 14 నిద్రాయాం తు సుఖం య త్రత్ । జన్యతే కేన హేతునా
సుఖాభిముఖధీ రాదౌ । పశ్చా న్మజ్జే త్పురాత్మని. ౪౨

- 15 • అత్మాభిముఖధీవుత్తై । స్వానందః పృథివింబతి
అనుభూయై న మత్తాపిత్రపుట్వా శాంతి మాపుయాత్ ౪౪
- 16 • తచ్చృమ స్యావనుత్తర్థం । జీవో ధావే త్పరాత్మని
తే నైక్యం ప్రాప్య తత్రత్యై । బ్రహ్మనంద స్వయంభవేత్ ౪౫
- 17 • దృష్టాంతా శ్శకుని శ్శృణః । కుమారశ్చ మహా న్నృపః
మహాబ్రాహ్మణ ఇత్యేతే । సుప్త్యానందే శ్రుతీంతాః ౪౬
- 18 • కుమారాదివదే వాయుం । బ్రహ్మసందైకతత్పరః
ప్రీతిపరిష్కృతప ద్వేష । స బాహ్యం నాపి చాంతరమ్ ౪౭
- 19 • ఏతాపి సుప్తా పవితే । త్యాదౌ జీవత్వవారణాత్
సుప్తా బ్రహ్మైవ నో జీవః । సంసారిత్వానమీషణాత్ ౪౮
- 20 • సుషుప్తికాలే సకలే । విలీనే తమసాఽఽపృతః
సుఖరూప ముపైతితి । బూతే హ్యథర్హష శుభః ౪౯
- 21 • బ్రహ్మవిజ్ఞాన మానంద । మితి వాజసనేయసః
పఠం త్యత స్వప్రకాశం । సుఖం బ్రహ్మైవ నేతరత్ ౫౦
- 22 • ప్యా గూర్వమపి నిద్రాయాః । పక్షపాతో దినే దినే
బ్రహ్మసందే సృణాం తేన । ప్రాజ్ఞైః స్మిన్ వివదేత కః? ౫౧
- 23 • నను తూష్టింస్థితౌ బ్రహ్మ । సందశ్చే ద్భూతి లౌకికాః
అలసా శ్చరీతార్థా స్సుభః । కాస్తేణ గురుణాఽత్ర కిమ్? ౫౨
- 24 • బాధం బ్రహ్మైతి విద్యుశ్చేత్ । కృతార్థా స్తాపతైవ తే
గురుకాస్తే వివాఽత్యంతం । గంధీరం బ్రహ్మ వేత్తి కః? ౫౩
- 25 • బానా మ్యహం త్వదుక్త్యాఽద్యృ । కుతో మే న కృతార్థతా?
శ్రుణ్వత్ర త్వాదృశో వృత్తం ప్రాజ్ఞం మన్యన్య కస్యచిత్ ౫౪

- 26 చతుర్వేదవిదే దేయ । మితి శృణ్వ స్తువేచత
వేదా శ్చత్వార ఇత్యేవం । వేద్మి మే దీయతాం ధనమ్. ౮౦
- 27 * అర్థే వ్యాకరణా ద్భుద్ధే । సాక్షాత్కారోఽవశిష్యతే
స్యాత్ప్రత్యర్థత్యథీ ర్థావ । త్రావ ధ్గురు ముపాస్య భిః. ౮౪
- 28 * అస్తా మేత ద్యత్య యత్య । సుఖం స్యా ద్విషయై ర్వివా
తత్య సర్వత్య విద్వేతాం । బ్రహ్మానందస్య వాసనామ్. ౮౫
- 29 * విషయేష్యపి లభ్యేషు । తదిచ్ఛేపరమే సతి
అంతర్ముఖమనేష్యతా । వానందః పృతిబింబతి. ౮౬
- 30 బ్రహ్మానందో వాసనా చ । పృతిబింబ ఇతి త్రయమ్
అంతరేణ జగ త్యన్మితా । ఆనందో నాస్తి కశ్చన. ౮౭
- 31 * య ఆనందమయ స్సుప్తా । స విజ్ఞానమయాత్మతామ్
గత్వా స్వప్నం పృబోధం వా । పాప్రాప్తి స్థానభేదతః. ౯౦
- 32 * సుఖదుఃఖాంతరాళేషు । భవే త్తూష్టి మవస్థితిః. ౯౪
ఔదాసీన్యే నిజానంద । భావం వక్తృఖిలో జనః. ౯౫
- 33 యావ ద్వావ దహంకారో । విస్మృతోఽభ్యాసయోగతః
తావ త్రావ త్సూక్ష్మదృష్టే । ర్విజానందోఽనుభూయతే. ౯౮
- 34 సర్వాత్మనా విస్మృత స్సుఖా । సూక్ష్మతాం పరమాం వ్రజేత్
అలీనత్వా స్తు నిద్రేషా । తతో దేహోఽపి నో పతేత్. ౯౯
- 35 * స ద్వైతం భాసతే నాపి । నిద్రా తత్యాస్తి య త్సుఖమ్
స బ్రహ్మానంద ఇత్యాహ । భగవా నర్జునం పృతి. ౧౦౦
- 36 * యన్మంస్థితో న దుఃఖేన । గురుణాఽపి విచాల్యతే. ౧౦౬
తం విద్యా ధ్దుఃఖసంయోగ । వియోగం యోగసంజ్ఞితమ్.
- 37 * ఉత్తేనక ఉదధే ర్యద్యత్ । కుశాగ్రే ఛైకబంధునా
మనసో నిగ్రహ స్తద్వత్ । భవే దపరిభేదతః. ౧౦౯

- 38 * యథా నిరింధనే పహ్నిః । స్వయోనా పుపకామ్యుతి
తథా పృత్తిక్షియా చ్చిత్తం । స్వయోనా పుపకామ్యుతి. ౧౧౧
- 39 * చిత్తమేవ హి సంసార । స్తత్ప్రయత్నేన శోధయేత్
యచ్చిత్త స్తస్మయో మర్త్యోగుహ్య మేతత్ప్రనాతనమ్. ౧౧౩
- 40 * సమాసక్తం యదా చిత్తం । జంతో ర్విషయగోచరే
యద్యేవం బ్రహ్మణి స్థా త్త । త్తో న ముచ్యేత బంధనాత్. ౧౧౪
- 41 మన ఏవ మనుష్యాణాం । కారణం బంధమక్షయోః
బంధాయ విషయాస్తకం । ముక్త్యై నిర్విషయం స్మృతమ్. ౧౧౫
- 42 శృద్ధాశ్చ రవ్యసనియోఽత్య । నిశ్చినో త్యేవ సర్వదా
నిశ్చితే తు సకృ త్తస్మిత్ । విశ్వసి త్యన్యదా వ్యయమ్. ౧౧౬
- 43 * తాదృ క్షుమా నుదాసీన । కాలేఽ ప్యానందవాసనామ్
ఉపేక్ష్య ముఖ్య మాసందం । భావయత్యేవ తత్పురః. ౧౧౭
- 44 పరవ్యసనినీ నారీ । వ్యగ్రాపి గృహకర్మణ
తదే వాస్వాదయ త్యంతః । పరసంగరసాయనమ్. ౧౧౮
- 45 అగ్నిప్రవేశహేతో ధీః । శృంగారే యాదృశీ తథా
ధీ రస్మాదేతి విషయేఽ । నుసంధానవిరోధిని. ౧౧౯
- 46 * భుంజానో విషయానందం । బ్రహ్మానందం చ తత్త్వవిత్
ద్విభాషాభిజ్ఞప ద్విద్యా । దుభౌ లౌకికవైదికౌ. ౧౨౦
- 47 * యఃఖప్రాప్తా న చోద్వేగో । యథాపూర్వం యతో ద్విష్టౌ
గంగామగ్నార్ద్రకాయస్య । పుంస శ్శీతోష్ణధీ ర్మథా. ౧౨౧
- 48 బ్రహ్మానందాభిధే గృంధే । బ్రహ్మానందవ్యకాశకమ్
యోగిప్రత్యక్ష మధ్యాయే । ప్రథమేఽస్మి న్నుదరితమ్. ౧౨౨

12. ఆత్మానందః

- 1 నన్వేషం వాసనానందాత్ । బ్రహ్మనందాద పీతరత్
వేత్తు యోగీ నిజానందం । మూఢ స్వాత్మాస్తి కా గతిః ? ౧
- 2 * ఉపాస్తిం కర్మ వా బ్రూయా । ద్విముఖాయ యథోచితమ్
మందప్రజ్ఞం తు జిజ్ఞాసు । మాత్మానందేన బోధయేత్. ౪
- 3 * బోధయామాస మైత్రేయీం । యాజ్ఞవల్క్యే నిజప్రియామ్
న వా అరే పత్యురర్థే । పతిః ప్రియ శతీరయన్. ౫
- 4 పతి ర్జాయా పుత్రవిత్రే । పశుబ్రాహ్మణబాహుజాః
లోకా దేవా వేదభూతే । సర్వం చాత్మార్థతః ప్రియమ్. ౬
- 5 సుఖే వైషయికే ప్రీతి । మాత్ర మాత్మా త్యతిప్రియః
సుఖే వ్యభిచర త్యేషా । నాత్మని వ్యభిచారిణీ. ౭
- 6 మా న భూవ మహం కింతు । భూయాసం సర్వదే త్యసా
ఆనీ స్సర్వస్య దృష్టేతి । ప్రత్యక్షా ప్రీతి రాత్మని. ౮
- 7 * స్వస్మి న్మృతేఽపి పుత్రాది । ర్హీవే ద్విత్తాదినా యథా
తథైవ యత్నం కురుతే । ముఖ్యాః పుత్రాదయ స్తతః. ౩౮
- 8 * బాధ మేతావతా నాత్మా । శేషా భవతి కస్యచిత్
గౌణమిథ్యాముఖ్యభేదే । రాత్మాఽయం భవతి త్రిధా. ౩౯
- 9 దేవదత్తస్తు సింహౌఽయ । మిత్రైక్యం గౌణ మేతయోః
భేదస్య భాసమానత్వా । త్పుత్రాదే రాత్మతా తథా. ౪౦
- 10 భేదోఽస్తి పంచకోశేషు । సాక్షిణో న తు భాత్యసా
మిథ్యాత్మతాఽతః కోకానాం । స్థాణో శ్చేరాత్మతా యథా. ౪౧

- 11 న భాతి భవే నాప్యస్తి । సాక్షిణోఽప్యతియోగినః
సర్వాంతరత్వా త్రస్యైవ । ముఖ్య మాత్మత్వ మిష్యతే. ౪౨
- 12 * సత్యపం వ్యవహరేషు । యేషు యస్మాత్మతోచితా
తేషు తస్యైవ శేషిత్వం । సర్వ స్వాస్యస్య శేషతా. ౪౩
- 13 * ముమూర్షో ధృహరణదౌ । గౌణాత్మై వేపయుజ్యతే
స ముఖ్యాత్మా స మిథ్యాత్మా । పుత్ర శ్శేషీ భవ త్యతః. ౪౪
- 14 అభ్యేతా వన్ని రిత్యత్య । స స్త వ్యగ్ని ర్న గృహ్యతే
అయోగ్యత్వేన యోగ్యత్వా । ద్వటురే వాత్య గృహ్యతే. ౪౫
- 15 * కృశోఽహం పుష్టి మాస్యామి । త్యాదౌ దేహాత్మతోచితా
స పుత్ర్యం వినియుంక్షేత్య । పుష్టి హేత్వస్స భవ త్యేవ. ౪౬
- 16 * తపసా స్వర్గ మేష్యామి । త్యాదౌ కర్మాత్మతోచితా
అనషిక్య పపుర్భగం । చరే త్సృచ్ఛాదికం తతః. ౪౭
- 17 * మోక్ష్యేఽహ మిత్యత్ర యు క్తం చిదాత్మత్వం తదా పుషూ
త ద్వేతి గురుశాస్త్రాభ్యాం । న తు కించి చ్ఛికిర్వతి. ౪౮
- 18 * విప్రక్షత్రావయో యద్వ । దృఢహస్పతిసవాదిషు
వ్యవస్థితా స్తథా గౌణ । మిథ్యాముఖ్యా యథోచితమ్. ౪౯
- 19 * తత్య తతోచితే పీతి । రాత్మన్యే వాతికాయినీ
అనాత్మని తు తచ్చేషే । పీతి రస్యత్య నోభయమ్. ౫౦
- 20 * జాగరస్వప్నసుప్తినా । మాగమాపాయభాసనమ్
యతో భవ త్యసా వాత్మా । స్వప్రకాశచిదాత్మకః. ౫౧
- 21 * శేషాః పాణాదివిత్తాంతా । అసన్నా స్తారతమృతః
పీతి స్తథా తారతమ్యా । త్రేషు సర్వేషు ఏక్యతే. ౫౨

- 22 * విత్తా త్పుత్రః ప్రియః, పుత్రా త్పిండః, పిండా త్రథేంద్రియమ్
ఇంద్రియాచ్చ ప్రియః ప్రాణః, ప్రాణా దాత్మా ప్రియః పరః.
- 23 • సాక్ష్యేవ దృశ్యా దన్యస్మా । త్వేయా నిత్యాహ తత్త్వవిత్
ప్రేయా న్పుత్రాది రేవేమం । భోక్తుం సాక్షితి మూఢధిః. ౬౨
- 24 ఆత్మనేఽన్యం ప్రియం ఖ్యాతే । శిష్యశ్చ పృతివాద్యపి
తస్మాత్తరం వచో బోధ । కాపా కుర్వా త్తయోః క్రమాత్. ౬౩
- 25 * ఏవం వివిచ్య పుత్రాదౌ । పీతిం త్యక్త్వా నిజాత్మని
నిశ్చిత్త్య పరమాం పీతిం । ఏకతే త మహర్నిశమ్. ౬౪
- 26 ఆగ్రహ దృష్టావిద్వేషా । దపి పక్ష మముంచతః
వాదినో నరకః ప్రోక్తో । దోషశ్చ బహుయోనిషు. ౬౫
- 27 యస్తు సాక్షిణ మాత్మానం । సేవతే ప్రియ ముత్తమమ్
తస్య ప్రేయా నసా వాత్మా । న నశ్యతి కదాచన. ౭౦
- 28 పరప్రేమాస్పదత్వేన । పరమానందరూపతా
సుఖవృద్ధిః పీతివృద్ధౌ । సార్వభౌమాదిషు శ్శుతా. ౭౨
- 29 • చైతన్యవ త్సుఖం చాస్య । స్వభావశ్చే చ్చిదాత్మనః
ధీవృత్తి స్వసువరేత । సర్వాస్వపి చ్చితి ర్యథా. ౭౩
- 30 • నైవ ముష్టప్రకాశాత్మా । దీప స్తస్య ప్రభా గృహే
వ్యాప్నోతి నోష్ణతా తద్య । చ్చితే రే తా నువర్తనమ్. ౭౪
- 31 చిదానందౌ నైవ భిన్నౌ । గంధాద్యాస్తు విలక్షణాః
ఇతిచే త్రదభేదౌపి । సాక్షి ణ్మన్యత్య వా వద. ౭౬
- 32 ఆద్యే గంధాదయోఽప్రేవ । మభిన్నాః పుష్పవర్తినః
అక్షభేదేన తద్భేదే । వృత్తిభేదా త్తయో ర్భిదా. ౭౭

- 33 సత్త్వపుత్రై చిత్సుఖైక్యం । తద్వృత్తే ర్నిర్మలత్వతః
రజోవృత్తేస్తు మాలిన్యా । త్సుఖాంశోఽత్య తిరస్కృతః ॥ ౩౦
- 34 * నను పియతమత్వేన । పరమానందతాఽఽత్మని
వివేక్షం శక్యతా మేపం । వినా యోగేన కిం భవేత్ ? ౮౦
- 35 * య త్సాంఖ్యైః ప్యావ్యతే స్థానం । త ద్యోగైరపి గమ్యతే
ఇతి స్మృతం ఫలైకత్వం । యోగినాం చ వివేకినామ్ ॥ ౮౧
- 36 • సదా పశ్యన్నిబానంద । మపశ్యన్నిఖిలం జగత్
అర్థా ద్యోగీతి చే త్తత్ । సంతుష్టో వర్తతాం భవాః ॥ ౮౨
- 37 బ్రహ్మసందాభిధే గృంథే । మందానుగృహసిద్ధయే
ద్వితీయాధ్యాయ ఏతస్మి । న్నాత్మాసంద వివేచితః ౬౦

13. అ ద్వై తా నం ద :

- 1 యోగానందః పురోక్త య । స్స ఆత్మానంద ఇష్యతామ్
కథం బ్రహ్మత్వ మేతస్య । సద్వయస్యేతి చే చ్ఛృణు ॥ ౧
- 2 * ఆకాశాదిస్వదేహంతం । తైత్తిరీయశ్శుతీంతమ్
జగ న్నాస్త్యస్య దానందా । డద్వైతబ్రహ్మతా తతః ॥ ౨
- 3 ఆనందాదేవ త జ్ఞాతం । తిష్ఠ త్యానంద ఏవ తత్
ఆనంద ఏవ లీనం చే । త్యుక్తానందా త్కథం పృథక్ ॥ ౩
- 4 • ఉపాదానం తిగ్రా భిన్నం । విపర్తి పరిణామి చ
ఆరంభకం చ తత్సాంత్యై । న నిరంశేఽవకాశినో ॥ ౬

దానుగ్రహేణ స్వీయచతుర్దశవిద్యాభివ్యక్తిః. తస్మా దత్య విభిన్న కర్మకర్తృప్రయుక్తకర్తృసామర్థ్యాదిదోషాద్భావనస్య ప్రాచీనానేక గురుతరప్రామాణిక మహాప్రబంధకర్తృ ప్వాత్మీయకృతప్రతి భానురూపాదునాతనవిమర్శకధౌరణ్యనుగుణస్య స కోఽవ్యవకాశ లేః. కించ యథావా అద్యతనయోరపి యుగ్మకవ్యో రభిన్న భావయో రేకధై వేభయహృన్నిశ్చితార్థస్యాపి పద్యస్య ముఖభేదే నార్థక ఆవిష్కరణమాత్యేణ న సంపూర్ణపద్యప్రణయనసామర్థ్యా భావదోషాపకాశోఽస్యన్యతరస్మిన్నపి వివేకినామ్. తద్వదపి స కోఽవ్యత్ర లోప ఇత్యాప్తేయ మితి దిక్.

తత్తాదృశేఽస్మి న్మహతి వేదాంతప్రకరణప్రబంధే సైక సప్తత్యధికసార్థసహస్ర (1571) క్లోకాత్మకే శ్రీసద్గుర్వనుగ్రహ మాతాపస్తంభేన చ మయా శ్రీసచ్చిదానందాభిషేచిత్యయే, పాఠ కోపకృతయే, స్వచిత్రవిక్రాంతయే చ యథామతి ప్రాయ శ్శ్రీరామ కృష్ణవిద్యద్విరచితవ్యాకృత్యనుసారేణ ప్రత్యేకం పంచదశానామపి ప్రకరణానా మసాంకర్యేణ తాత్పర్యసంగ్రహోఽత్య లిఖితః తత్తవవాంతరప్రకరణవిభాగప్రచర్యనపురస్కరమ్.

అతోఽత్య విదుషో బుద్ధిదోషస్వాభావ్యకృతదోషా నుపలబ్ధా ననుగృహ్య మహ్య మావేదయితు మభ్యర్థయే సమీకృతయ ఇతి శివమ్.

ఓంకారమందిరమ్,

12—3—1946

ఇ థ థ్

గురుజనవిధేయః

ముదిగొండ వేంకటరామశాస్త్రి

వేదాంతపంచదశీ తాత్పర్యసంగ్రహః

1. పృథక్ కర్తృ విచేకః

శ్లో॥ (1) “నమశ్శ్రీశంకరానందే” త్యాదికే (శ్లో॥ 65) “ఇత్థం తత్త్వవివేక” మిత్యంతే పృథమపకరణే తత్త్వమస్యద్ధావబోధ పర్యవసానే పృథక్ కర్తృవివేక ఆదౌ (1) “నమశ్శ్రీశంకరానందే”తి శ్లోకే గురుదేవతానమస్కారాత్మకం మంగళ మనుబంధ చతుష్టయం చ నిరూప్య; (2) “తత్పాదాంబురుహద్వంద్వే”తి శ్లోకే ౨ వాంతరప్రయోజనప్రచరణపురస్కరం గ్రంథారంభం ప్రతిజ్ఞాయ; (3) “శబ్దస్పర్శాదయో వేద్యా” ఇత్యారభ్య (9)తత్ప్రేమాత్మార్థ మస్యత్యే” త్యంతం వక్ష్యమాణ జీవబ్రహ్మైక్యలక్షణ విషయోపయుక్తస్య సచ్చిదానందమాత్రస్య త్వంపదలక్ష్యార్థ స్యానుమానేన నిరూపణం కృత్వా; (10) “ఇత్థం సచ్చిత్పరానంద” ఇతి శ్లోకే త్వంపదలక్ష్యార్థస్య నిరుక్తానుమానేన సిద్ధాపపి తత్పదలక్ష్యార్థ తదైక్యార్థయో స్తత్త్వమస్యాద్యుపనిషదుపదేశైకసమధిగమ్యత్వం ప్రతిజ్ఞాయ; (11) “అభానేన పరం ప్రేమే”త్యారభ్య (42) “యథా ముంబా దిషీతైవ” మిత్యంతం తత్త్వమస్యాదివాక్యార్థ విచారోపయోగ్యధారోపపగ్గియయా సదాత్మని మాయావిద్యాప్రభృతి పృష్టినమష్టిశరీరత్యయ - పంచకోశ నిరూపణపూర్వకం తపస్వయప్యతిరేకద్వారా నోధితస్య పున స్త్వంపదలక్ష్యార్థస్యయుక్త్యా బ్రహ్మత్వం ప్రతిపాద్య; (43) “పరాపరాత్మనో

రేవ" మితి శ్లోకే నిరుక్తయుక్త్యా సంభావితస్య జీవబ్రహ్మైక్యస్య తత్త్వమస్యాదివాక్యైర్లక్ష్యత్వం ప్రతిజ్ఞాయ; (44) "జగతో య దుపాదాన" మిత్యారభ్య (52) "వికల్పతదభావాభ్యా" మిత్యంతం సదృష్టాంతం సాక్షేపసమాధానం చాఖండమహావాక్యార్థబోధ ప్రకారం ప్రదర్శ్య; (53) "ఇత్థం వాక్యైః" ఇత్యారభ్య (62) "వాక్య మప్రతిబద్ధం స" దిత్యంతం శ్రవణానంతరభావ్యసంభావ నాదిప్రతిబంధాపనుత్తయే మధ్యమాధికారిణో మనననిదిధ్యాసన సమాధిభి రపరోక్షబోధక్రమం తత్తదవాంతర ఫలప్రదర్శన పూర్వక మభివర్ణ్య; (63) "పరోక్షబ్రహ్మవిజ్ఞాన" మిత్యారభ్య (65) "ఇత్థం తత్త్వవివేక" మిత్యంత మేతత్ప్రకరణోపసంహరః పరోక్షపరోక్షజ్ఞానఫలప్రదర్శనపూర్వక మకారి.

అథ సంగ్రహీతార్థస్తు - పృథమే పృత్యక్తత్త్వవివేకేఽన్మితా దిజ్ఞాతేణ యావచ్చతుర్దశభువనాయమాన చతుర్దశ పృథక రణార్థప్రదర్శకవజ్రదర్పణాయమానే చతుర్దశప్రకరణ పృథేయ మహాకల్పవృక్షాభోపశాఖాపత్రపుష్పఫలరసబీజభూతే వా పురస్తా దనుమానేన త్వంపదలక్ష్మ్యార్థనిరూపణానంతరం తత్పదలక్ష్మ్యార్థ తదైక్యార్థావబోధసిద్ధయే అధ్యారోపప్రక్రియయా మాయావిద్యా ప్రభృతి వ్యప్తిసమష్టిదేహాత్రయాత్మకపంచకోశనిరూపణతద్వివేచన ద్వారా సంభావితతత్పదలక్ష్మ్యైక్యస్య తత్త్వమస్యాదిమహావాక్య శ్రవణేన మనననిదిధ్యాసనసమాధ్యాదిద్వారా నిరాకృతాసంభావ నాదిప్రతిబంధేన సఙ్జాతాపరోక్షబ్రహ్మత్వసాక్షాత్కారస్య పుణ్య పురుషస్య కైవల్యఫల మాత్మంతికపరమపురుషార్థలక్షణ మంతతః పృత్యపాది.

2. పంచభూతవివేక :

(1) “సదద్వైతం శ్శుత” మిత్వాదికే (109) “తస్మాద్వేదాంతసంసిద్ధ” మిత్వంతే ద్వితియప్రకరణే “సదేవ సోమ్యే”తి శ్శుతిద్వారా తత్పదార్థశోధనప్రధానే పంచభూతవివేక ఆదౌ (1) “సదద్వైత”మితి శ్లోకే ప్రథమప్రకరణప్రతిపాదితస్య తత్త్వ మన్యర్థస్య ఉపక్రమాదితాత్పర్యతోపధానార్థం వివక్షితాయాః “సదేవ సోమ్యేద మగ్గ ఆసీ” దిత్యేతచ్చుతే రవాఙ్మానసగోచర తయా తద్విపరీతకార్యాత్మక తదుపాధిభూత భూతపంచకస్య “తమఃప్రధానప్రకృతే” రిత్వాదినా ప్రథమప్రకరణే (1-18) నూత్రితస్య విస్తృతవివేకద్వారా తత్పదార్థావబోధనా యోపా ద్ధాతత్వేన భూతపంచకవివేకం ప్రతిజ్ఞాయః; (2) “శబ్దస్పర్శౌ రూప రసా” విత్కారభ్య (18) “ఏకాదశేంద్రియై ర్యుక్తే” త్యంతం పంచభూతభౌతికాత్మకస్య కృత్స్నస్సాపి జగత శ్శ్రుతిగతేదం శబ్దార్థత్వ ముక్తాః; (3) “ఇదం సర్వం పురా సృష్టే” రిత్కారభ్య (46) “మనోజృంభణరాహిత్య” ఇత్యంతం “ఏక మే వాద్వితియ”మిత్యేతచ్చుతిభాగస్యార్థం స్వగతాదిభేదత్రయరహితం నిర్విశేషాద్వితియసత్వాత్మానం సగుణసూన్యాత్మవాదయో ద్విరసన పూర్వకం నిరూప్యః; (47) “నిస్తత్త్వా కార్యగమ్యాఽస్య శక్తి” రిత్కారభ్య (97) “బ్రహ్మాండలోకదేహేష్య” త్యంతం విశిష్ట మాయాయా అనిర్వచనీయత్వవిచారపూర్వకం తన్మాత్రావప్తంభా త్సన్మాత్రేఽధ్యస్తానా మేకైకగుణోత్తరాణాం వియదాదీనాం భౌతి కానాం బ్రహ్మాండదేహంతానాం చ, అన్వయవ్యతిరేకాభ్యా మస ద్భాసమానత్వాత్మకమిథ్యాత్వప్రతిపాదనం “సదే వేద మాసీ” దితి సమానాధికరణశ్శుతవప్తంభా త్సప్రపంచం ప్రపంచ్యః

(98) "భూతభౌతికమాయానా" మిత్కారభ్య (102) "దైవతా వజ్ఞా నుస్థితా చే" దిత్వంతం కపిల - కణాద - బౌద్ధాదివివిధ భేదవాదిభి రనేకథా సముత్పేక్షితస్యాపి దైవతప్రపంచస్య నిరుక్తదిశా నిర్విశేషాద్వితీయసదాత్మమాత్రతయా నిశ్చిన్వతాం సర్వదా జీవన్ముక్తిరేవే త్యుక్తాః; (103) ఏషా బాహ్యీ స్థితిః పార్థే" త్కారభ్య (109) "తస్మా ద్వేదాంతసంసిద్ధ" మిత్వంత మంత కాలే ప్యేవంవిధపంచభూతవివేకపరిపాస్త తత్పదలక్ష్యార్థ బ్రహ్మ త్మానుభవశాలినాం న పునః పునరుద్భవసంభవః కింతు కైవల్య మేవేతి న్యరూపి.

అత్ర సంగ్రహీతార్థస్త - ప్రథమ ప్రకరణప్రతిపాదిత తత్త్వ మస్యర్థానుభూత్యపేక్షితస్య తదుపక్రమాత్మక "స దే వే"తి శ్రుత్యర్థస్య తత్పదార్థస్య నిరూపణం సప్రపంచం ప్రపంచ్యః నిరుక్తదిశా తత్తాదృశానిర్వచనీయమాయావిజృంభణమాత్రాత్మ కస్య, వివిధభేదవాదిభి రనేకథా సత్యత్వే నోత్పేక్షితస్యాపి నిఖిల భూతభౌతికాండదేహాత్మకప్రపంచస్య నిర్విశేషాద్వితీయాఖండ సన్మాత్రాత్మత్వనిశ్చయశాలినాం జీవన్ముక్తానా మంతకాలేఽప్యవి తథం కైవల్య మభ్యవస్తి.

8. పంచకోశవివేకః

(1) "గుహహితం బ్రహ్మ య త్త" దిత్వాదికే (43) "య ఏవం బ్రహ్మ వే దైష" ఇత్యంతే తృతీయప్రకరణే "యో వేద నిహిత"మితి శ్రుతిద్వారా త్వంపదార్థబోధనప్రధానే పంచకోశ వివేకే ఆదౌ (1) "గుహహితం బ్రహ్మ య త్త" దితి శ్లోకే ప్రథమ ప్రకరణోక్త తత్త్వమ స్యర్థవిచారావసరే నిషేధ్యతయా నిరూప

తస్య (1-40) "తద్వివేకా ద్వివిక్తా స్సు" రిత్యాదినా గుణావస్థా భేదమాత్మా దేహత్యాయాపేక్షయా పృథగుల్లిఖితస్య కోశపంచ కస్య త్వంపదవాచ్యార్థస్య "యో వేదనిహితం గుహయా" మిత్యేత చ్చ్యుతిప్రకారీయయా విశిష్య విస్తరేణ ప్రతిషేధద్వారా పూర్వోక్త ప్రత్యగభిన్న బ్రహ్మత్వతత్త్వస్ఫుటికరణార్థతయాఽస్య ప్రకరణస్య ప్రవృత్తిం ప్రతిజ్ఞాయః (2) "దేహ దభ్యంతరః పాణి" ఇత్యారభ్య (10) "కాదాచిత్కత్వతో నాత్మే" త్వంత మన్నమయాద్యాసంపదమయాంతానాం పంచకోశానాం శూన్యపద్ధంభకానుమానై రనాత్మత్వం ప్రతిపాద్యః (11) "నను దేహ ముపక్రమ్్యే" త్యారభ్య (33) "ఇదం రూపం తు య ద్యావ"దిత్యంతం సర్వేషా మాత్మత్వేనోపలభమాసస్య కోశపంచకస్యా పృథాత్మత్వే శూన్యవాదాశంకాయా మనేకదృష్టాంతోపపత్త్యనుభవై శ్చ్యుతిమతై స్సర్వబాధసాక్షిత్యే నాబాధ్య మాత్మానం ప్రసాద్యః (34) "సిద్ధం బ్రహ్మణ సత్కత్వ" మిత్యారభ్య (42) "పుత్రాదే రవివక్షాయా" మిత్యంతం పూర్వోక్తరీత్యా పంచకోశవివిక్తస్య సత్కత్వానాత్మకస్య ప్రత్యగాత్మనో దేశాద్యపరిచ్ఛిన్నబ్రహ్మమాత్యత్వం కోశపాధ్యవిపక్షమాత్యకృతం స్ఫుటికృత్యః (43) "య ఏవం బ్రహ్మ వేదైష" ఇతి శ్లోకే "బ్రహ్మచి దాప్నోతి పరమ్" "స యో హ వై త త్పరమ్ బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి" ఇత్యాదివివిధశ్రుత్యుక్త రీత్యా సాధనచతుష్టయసంపన్నో నిరుక్తదిశా కృతకోశవిచారేన సముపలబ్ధబ్రహ్మత్వభావో బ్రహ్మైవ భవతి త్యపునరాపృత్తిరూప కైవల్యఫల మభ్యవస్థి.

అత్ర సంగ్రహీతార్థస్త - ప్రథమ ప్రకరణోక్తతత్త్వమస్యద్వ విచారస్య, ద్వితీయప్రకరణోక్త తదర్థప్రధానవిచారస్య చాత్వంత

మపేక్షితేన త్వమర్థవిచారేణాత్య "యో వేదే"తి తైత్తిరీయశ్రుతి
ద్వారా నిరూపితేన కోశపంచకనిషేధసాక్ష్యాత్మక 'త్వం' పద
లక్ష్యార్థత్వేనైవ భూమబ్రహ్మప్రతిపత్తిలాభాత్ "బ్రహ్మవి దాప్నోతి
పర" మిత్యేతదుపనిషదుపక్యాంతం కైవల్యఫల ముపవర్ణితమ్.

4. ద్వైత వివేక :

(1) "ఈశ్వరేణాపి జీవేనే"త్యాదికే (69) "జీవన్ముక్తేః
పరా కాష్ఠీ" త్యంతే చతుర్థపృథగణే జీవన్ముక్తిఫలకే ద్వైతవివేకే
అదౌ (1) "ఈశ్వరేణాపి జీవే"నేతశ్లోకే ప్యాక్ (1 - 62) "వాక్య
మప్రతిబద్ధం స"దితి పృథమపృథగణనూతిగతస్య తత్త్వమస్య
ర్థావబోధస్య ఫలిభూతాయాః జీవన్ముక్తిపరాకాష్ఠాయాః ప్రతిపాద
నోపయోగితయా ద్వైతవివేకేన హేయస్య బంధస్య స్ఫుటికరణం
భవేదితి ప్రతిజ్ఞాయః; (2) "మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యా"
దిత్యారభ్య (13) "మోహ దనీశతాం ప్యాపే"త్యంత మనేకోప
నిషత్సంవాదేన ద్వైత మైశ్వరం వివిధం నిరూప్య; (14) "సప్తాన్న
బ్రాహ్మణే ద్వైత"మిత్యాదినా (31) సత్యేవం విషయా ద్వౌస్త"
ఇత్యంతం స్వరూపత ఈశ్వరకల్పితేపి ద్వైతే సప్తాన్నబ్రాహ్మణ
మనుస్మత్య ప్రియాపియోపేక్ష్యాది వివిధచిత్తవృత్తికల్పనాత్మకం
జీవస్సప్తమపి ద్వైతం వివిధదృష్టాంతై రుపవర్ణ్య; (32) అన్వయ
వ్యతిరేకాభ్యా"మిత్యారభ్య (42) "అబాధకం సాధకంచే"త్యంత
మన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం జైవస్యైవ ద్వైతస్య బంధహేతుత్వా
ద్దేయత్వం నిరూప్య; (43) "జీవద్వైతం తు కాస్తీయ" మిత్యా
రభ్య (62) "బుద్ధతత్వేన ధీదోషే"త్యంతం తత్త్వావబోధావధిక
కాస్తీయజీవద్వైతాశ్రయణేన కృమా త్రిప్రమందోభయాత్మకస్యా

వ్యశాస్త్రీయజీవద్వైతస్య హాసం తత్త్వాధిగమాయ, జీవన్ముక్తయే చాత్మంత మాపశ్యక మిత్యనేకదృష్టాంతోపపత్తిభి రస్వయవ్యతిరే కాభ్యా ముక్త్యా; (63) "జితే తస్మిన్ పుత్రిశూన్య" మిత్యారభ్య (69) "జీవన్ముక్తేః పరా కాష్ఠే"త్యంతం సహజద్వంద్వాతీతస్థితి ర్జీవన్ముక్తేః పరా కాష్ఠా వాసిష్ఠాదిసంప్రతిపత్త్యాఽభ్యవర్ణి.

అశ్ర సంగ్రహీతార్థస్తు - పూర్వప్రకరణత్రయప్రతిపాదిత

తత్త్వమస్యర్థావబోధస్య ఫలరూపాయాః జీవన్ముక్తిపరాకాష్ఠాయాః ప్రతిపాదయిషయా, తద్విరోధిద్వైతనిరాసార్థం జీవేశ్వరసృష్ట ద్వైతనిరూపణపూర్వకం జైపస్యైవ ద్వైత స్వాస్వయవ్యతిరేకా భ్యాం బంధకత్వేన తత్కాఽఽతత్త్వబోధమాత్రాపేక్షితశాస్త్రీయ ద్వైతాశ్రయజేన క్రమా త్ప్రమందేభయాత్మకాశాస్త్రీయ జీవ ద్వైతనిరాసేన విదుషాం సహజద్వంద్వాతీతస్థితి ర్వాసిష్ఠ్యాద్యు పదిష్టా జీవన్ముక్తిపరాకాష్ఠా ప్రాప్యత ఇత్యభ్యవర్ణి.

5. మ హా వా క్య వి వే క :

(1) "యనేషితే శృణోతీద" మిత్యాదికే "దృశ్యమానస్య సర్వస్యే" త్యంతే (8) "తత్త్వమస్మాదివాక్యై స్సా భాగత్కాగేన లక్ష్యత" ఇతి ప్రథమప్రకరణనూత్రితార్థస్య వివరణాత్మకే, శుక రహస్యాపనిషద్గత చతుర్వేదమహావాక్యచతుష్టయార్థప్రకాశకాస్త బ్రాహ్మణవాక్యరూపగ్లోకాత్మకే - అదే. (1) "యేనేషితే శృణో తీద" మిత్యారభ్య (2) "చతుర్ముఖేంద్రదేవేష్య"త్యంత మృగేష్వ దీయమహావాక్యస్య ఐతరేయారణ్యకగతస్య "ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ" త్యస్య జీవేశ్వరసాధారణలాక్షణిక మఖండార్థం ప్రకాశ్య, (3) "పరి పూర్ణః పరాత్మాతే" త్యారభ్య (4) "స్వతః పూర్ణః పరాత్మాతే"

త్యంతం యజుర్వేదీయమహవాక్యస్య బృహదారణ్యకగతస్య
 "అహం బ్రహ్మస్మి" త్యస్యాపి పూర్వవ దఖండార్థం ప్రకాశ్యః
 (5) "ఏక మే వాద్వితియం స" దిత్యారభ్య (6) "క్రోతు ర్దేహం
 ద్రియాతీత" మిత్యంతం సామవేదీయమహవాక్యస్య ఛాందోగ్య
 గతస్య "త త్వ మసీ" త్యస్యాపి పూర్వవ దఖండార్థం ప్రకాశ్యః
 (7) "స్వప్రకాశాపరోక్షత్వ" మిత్యారభ్య, (8) "దృశ్యమానస్య
 సర్వస్యే" త్యంత మథర్వవేదీయమహవాక్యస్య మాండూక్య
 గతస్య "అయ మాత్మా బ్రహ్మ" త్యస్యాపి పూర్వవ దఖండార్థః
 ప్రకాశిత శ్చీసద్గురుసంప్రదాయసంసిద్ధః పరమకృపాళుభి శ్చీ
 విద్యారణ్యగురుచరణైః.

అ/త సంగ్రహీతార్థస్తు - పూర్వోక్తప్రకరణచతుష్టయ ప్రధాన
 ప్రమేయ ప్రకాశకత్వా దత్యంతావశ్యకతయా జిజ్ఞాసూనా మపే
 షిత స్యానాదివైదికాచార్యపరంపరాసంప్రదాయప్రథితస్య మహా
 వాక్యోపదేశస్య ప్రణాళీప్రదర్శనానుజిఘ్ఘీయా జ గ ధ్దు రు
 శ్రీవిద్యారణ్యచరణాః మహవాక్యోపదేశ సంప్రదాయప్రకాశక శుక
 రహస్యావనిషద్గత చతుర్వేదమహవాక్యచతుష్ట యార్థప్రకాశకాష్ట
 బ్రాహ్మణవాక్యాత్మకక్లోకానే వాన్యూనాతిరిక్తానాంపి స్వస్వవేదీయ
 మహవాక్యపూర్వకతయా సకళమోపదేశేనైవ చతుర్థా మపరోక్ష
 ప్రతిపత్తిప్రదత్వే నాన్యతమ వైయర్థ్యాశంకావిధురానే వాత్య
 ప్రకరణే స్వీకృత్య జీవేశ్వరోపాధిభూతస్య యుష్మదస్మత్ప్రత్యయ
 గోచరస్య నిఖిలాధ్యస్తదైవతప్రపంచస్య జహచజహల్లక్షణాప్రక్రి
 యయా నాయం సర్వ ఇతివన్నిషేధేన ప్రత్య గంతస్సారాత్మక
 తయా సర్వాధిష్ఠానభూమాత్మస్థితిమ దద్వితీయాఖండాపరోక్షనిర్వి
 శేషసచ్చిదానందమాత్యరూపం కైవల్యసామ్రాజ్య మనుజగ్రహు
 రఖిలముముక్షాణామ్.

6. చి త్ర పః

(1) “యథా చిత్రపటే దృష్ట” మిత్యారభ్య (290) “చిత్ర దీప మిమం నిత్య” మిత్యంతే షష్ఠ్యకరణే పూర్వోక్తప్రకరణ పంచకోక్తస్య తత్త్వమస్మర్థస్య పరమతనిరాసేనాపి స్ఫుటికరణ ద్వారా అంతతః పటచిత్రవ త్వచైతన్యాధ్యస్తజగచ్చిత్రోపేక్షితే నిత్యాఖండానందాత్మానుభవాత్మక జీవన్ముక్తిలాభప్రకాశనపరేఽస్మిన్ చిత్రదీపే -

అదౌ - (1) “యథా చిత్రపటే దృష్ట” మిత్యారభ్య (17) “తత్సాక్షాత్కారసిద్ధ్యర్థ” మిత్యంత మధ్యారోపాపవాదన్యాయేన కేవలచిన్మాత్రే పరమాత్మని, మాయా - సూక్ష్మ - స్థూల సృష్టి పశా త్వైత శ్శుభ్రే ఘట్టనలాంఛనరంజనై శ్చిత్రపట ఇవ సమా రోపితస్యాపస్తాత్రయస్యాపి జీవేశ్వరజగద్భావభిన్న స్యాపరోక్షాఖండ చిదాత్మవిద్యయా బాధనేన సద్యోముక్తిలాభాయాస్మి న్ప్రకరణే మహాన్విచారః క్రియత ఇతి భూమికాం ప్రకాశ్య; (18) “కూటస్థో బ్రహ్మజీవేహ” విత్త్యారభ్య (57) “ఆస్తాం దుస్తార్కికై స్సాక” మిత్యంతం ‘త్వం, త’త్పద లక్ష్య, వాచ్యార్థభూతానాం - కూటస్థ బ్రహ్మ, జీవేహనాం స్ఫుటవివేకద్వారా సమ్యగఖండాత్ప్రతిపత్తయే చిచ్ఛాతుర్విధ్యప్రక్రియా మవలంబ్య, చతుర్విధాకాశదృష్టాంతై ర్విస్ఫుటవిచారం కుర్వ న్నాదౌ త్వంపదలక్ష్య - వాచ్యార్థయో స్వయ - మహమర్థయో ర్జల - ఘటాకాశయో రి వాన్వోన్యాధ్యస్తత్వం తదధ్యాసాపనోదనోపాయ సూచనపురస్కరం నిరూప్య; (58) “భ్రామ్యంతే పండితంమన్యా” ఇత్త్యారభ్య (101) “మహతః పర మవ్యక్త” మిత్యంతం పూర్వోక్తజీవస్వరూపే భ్రాం తత్వా త్పరస్పరవిరుద్ధవాదినాం లోకాయతాదిసాంఖ్యాంతానాం

విప్రతిపత్తి 'ర్న హి నిందా' న్యాయేన స్వమతస్ఫుటత్వాయ ప్రపంచ్య; (102) "చిత్తన్నిధౌ పృష్ఠతాయా" ఇత్యారభ్య (121) "అంతర్యామిణ మారభ్యే" త్యంతం ప్రసంగసంగత్యా కరిష్యమాణతత్పదార్థశోధననిషేధ్యసమర్చకతయా తత్ర భ్రాంత్యా దీప్యరస్వరూపేఽపి పరస్పరవిరుద్ధవాదినాం పాతంజలాది స్థావరేశ్వరవాదిపర్యంతానాం విప్రతిపత్తిరపి పృథర్భ్య; (122) "తత్త్వనిశ్చయకామేనే" త్యారభ్య (209) "యథా యథోపాసతే త" మిత్యంతం తత్పదవాచ్యలక్ష్యార్థయో ర్మేఘాకాశమహాకాశయోరి వాన్యేన్యాధ్యస్తయో ర్విచారం సప్రపంచ మన్యమతనిరాకృతిపూర్వక మనిర్వచనీయమాయోపాధి కథనపురస్సర మనేక శృతియుక్త్యనుభూతిభి శ్చిత్తృపటాపస్తాత్యయోదాహరణై రద్వైతవాదే మతాంతరసామరస్య నిరూపణేన చ సమ్యగ్విపులీకృత్య; (210) "ముక్తిస్తు బ్రహ్మణ స్తత్త్వజ్ఞానా"ది త్యారభ్య (238) "య దద్వైతం శ్రుత" మిత్యంతం యథోక్తబ్రహ్మత్వప్రతిపత్తి రహితానాం న కైవల్యముక్తిరితి, భ్రాంత్యా తృణార్చకాదియోగాంతానాం లోకాయతాదిసాంఖ్యాంతానాం చ పూర్వోక్తదిశా కలహాప్రాప్తిరేవేతి యతో నిశ్చిత మనేకప్రమాణోపపత్త్యనుభూతిభి స్తత సై రద్వైతమార్గవిరోధిస్వస్వమతప్రధానప్రమేయపరిత్యాగ పూర్వక ముక్తాకాశచాతుర్విధ్యదృష్టాంతానుసారేణాఖండార్థనిశ్చయే కృతకృత్యతా భవే దిత్యుక్త్యా; (239) "యే వదం తీత్ర మేతేఽపి" త్యారభ్య (289) "జగచ్చిత్రం స్వచైతన్య" మిత్యంత మవిద్యనిశ్చయనిరాసపురస్సరం విదుషాం వివిధారబ్ధత్వేఽపి కైవల్యఫలైక్యవిషయే వివిధప్రతివాద్యజ్ఞాన్యుద్భావితానేక శంకా సమాధిపూర్వక మంతతో వైరాగ్య-బోధ-ఉపరమాణాం ప్రత్యేకం

హేతు-స్వరూప-ఫలవివేచనేన తత్త్వవిన్నిశ్చయం నిరూప్యాంతతః
(290) "చిత్రదీప మిమం నిత్య" మిత్యనేన క్లౌకేన ఏతచ్చిత్ర
దీపానుసంధానఫలం విదుషాం పున ర్భగతి మోహనుత్పాదలక్షణ
మభ్యవర్తి.

అత్ర సంగృహీతార్థస్తు - వివేకపంచకనిరూపితస్యైవ తత్త్వ
మస్యర్థస్య పరమతనిరాసేనాపి సుప్రతిష్ఠితత్వసంపాదనయా జీవ
న్ముక్తి పృకాశనార్థ మారబ్ధస్య దీపపంచకస్యాదౌ - చిత్రదీపేఽన్ని
న్నధ్యారోపావదన్యాయేన చిత్రపటవ దవస్థాత్రయస్య మాయా-
నూక్షీ - స్థూలప్రపంచాత్మకస్య బృహ్మ ణ్యారోప ముక్త్యా, చతు
ర్విధాకాశదృష్టాంతేన చిచ్ఛాతుర్విధ్యప్రక్రియయా త్వంతత్త్వద
వాచ్యార్థభూతయో ర్థలాభ్యాకాశయోరివ కల్పితయో ర్దీవేశయో
ర్నిరాసేన తల్లక్ష్యభూతయో స్తదుభయాధిష్ఠానయో ర్ద్వితాకాశమహా
కాశయోరివ కూటస్థబృహ్మణో రైక్యబోధనాయ నిరుక్తానాదివైదికా
చార్యపరంపరాసంప్రదాయరహితత్వేన భ్రాంతత్వా దన్యోస్యం
విపదద్భి రద్వైతాత్మభావ మనంగీకుర్వద్భి ర్లోకాయతాది సాం
ఖ్యాంతైః, తృణార్చకాదియోగాంతైశ్చ పృకల్పితయో ర్నైకవిధ
జీవేశ్వరస్వరూపయో ర్నిరాసపూర్వక మద్వైతాత్మతత్త్వవిధాం
జీవన్ముక్తానాం వివిధారబ్ధత్వేన కైవల్యఫలైక్యవిషయే వివిధప్రతి
వాద్యజ్ఞాన్యద్భావితసకలశంకాబాలవిచ్ఛేదపూర్వక మంతతః వైరా
గ్యబోధోపరమహేతుస్వరూపఫలవివేచనేన వివేకినాం పున ర్మోహ
సమానాధికరణ బ్రహ్మత్వవిన్నిశ్చయ ముపవర్ణ్య, ఏతచ్చిత్రదీపాను
సంధానస్య కైవల్యఫల మభిహితమ్.

7. తృప్తిదీపః

(1) "అత్మానం చే ద్విజానీయా" దిత్యదికే (298) "తృప్తిదీప మిమం నిత్య" మిత్యంతే సప్తమపకరణే "అత్మానం చే ద్విజానీయా" దిత్యేతద్బృహదారణ్యకశ్చుత్వర్థవ్యాకరణద్వారా చిత్రదీపాంతోక్తవిద్యన్విశ్చయఫలిభూత జీవన్ముక్తిప్రపంచనపరేన స్మిం స్తుప్తిదీపే ఆదౌ —

(1) "అత్మానం చే ద్విజానీయా" దిత్యారభ్య, (2) "అస్యా శ్శుతే రభిపాయ" ఇత్యంత 'మాత్మానం చే' దిత్యేతచ్చుత్వర్థప్రపంచన మస్మిన్ తృప్తిదీపపకరణే యావతి జీవన్ముక్తృప్తి విశేషికరణాయ సమ్యక్క్రియత ఇతి పృతిజ్ఞాయ; (3) "మాయా భాసేన జీవేశా" విత్యారభ్య (5) "భృమాధిష్ఠానభూతాత్మే" త్యంతం పృథమపకరణోక్తప్రక్రియయా జీవేశకల్పనా మభిధాయ, బుద్ధ్యాదికల్పనాధిష్ఠానకూటస్థ చైతన్యమేవ బుద్ధౌ పృతిబింబితత్వే నాన్యోన్యాధ్యాసవశా త్ప్రాప్తజీవభావం సదత్ర పూరుషశబ్దే నేచ్ఛత ఇతి పూరుషపదం వ్యాఖ్యాయ; (6) "సాధిష్ఠానో విమోక్షదా" విత్యారభ్య (18) "తస్మా దాభాసపురుష" ఇత్యంతం స్వాధిష్ఠాన కూటస్థస్వభావ ముద్ధి శ్యాభాసపురుషస్యైవాస్మీత్వనుభూతి ర్యుజ్యత ఇత్కుక్త మహంశబ్దార్థత్రైవిధ్యప్రక్రియయేతి 'అస్మి' పదం వ్యాఖ్యాయ; (19) "అసందిగ్ధావిపర్యస్తే" త్యారభ్య (27) "త్వమేవ దశమోఽసి" త్యంత మజ్ఞాన-అవృతి-వికేప - పరోక్షజ్ఞానపర్యంత మపి విద్యమానస్యావిద్యకస్య దుఃఖ స్థాయ మిత్యపరోక్షసాక్షాత్కారేణ విరాశే సతి నిరంకుశా తృప్తిరితి దశమదృష్టాంతవర్ణనేన 'అయం' పదం దృష్టాంతతో వ్యాఖ్యాయ; (28) "అజ్ఞానావృతి

వికే"పిత్యారభ్య (134) "మార్గే గంత్రే ర్వయో శ్రాంతా" విత్వంతం దశమదృష్టాంతో కరీత్యా అపరోక్షసాక్షాత్కార స్యాజ్ఞానాపృతి వికేప పరోక్షజ్ఞానపర్యంతవర్తి దుఃఖనివృత్తి - నిరతిశయతృప్త్యోర్విదానత్వం దార్ఢాంతికే సంక్షిప్తవిస్తృత విస్పష్టవిచారనిరూపవేస ఆత్మానం చేదితి మంత్యస్య పూర్వార్థం నైకవిధదృష్టాంతోపపత్తిభిర్వా్యాఖ్యాయ; (135) "సాక్షాత్కృతాత్మధీ స్సమ్య" గిత్యారభ్య (191) "రాగే లింగ మబోధస్యే" త్యంత మాపాతరమనేయేషు విషయేషు విషాన్నాదిష్యవ కించిద్వివేకవద్భి ర్లౌకికైరేవ నిరస్తే ష్వసంగాత్మాపరోక్షనుభవశాలినాం కైముతికన్యాయే నానాసక్రితి, ఆరబ్ధవశా దుపాధా విచ్ఛాద్యుపలంభేపి తత్ర తాదాత్మ్యాధ్యాసా భావా స్మీరాగత్వ మకుంతితమే వేతి చానేకదృష్టాంతోపపత్తిభిః 'కి మిచ్చ' నితి పదం వ్యాకృత్య; (192) "జగన్మిత్యాత్వవ త్వాన్విత్యే"త్యారభ్య (222) "జత్వభిప్రేత్య భోక్తార" మిత్యంత మాధ్యానికస్య చిదాభాసాత్మకస్య భోక్తురేవ సుషుప్త్యాదౌ నాశ స్వభావస్య యతో నాస్తి వాస్తవికం భోక్తృత్వం తతః కైముతికన్యాయేన స్థానత్రయభోక్తృభోజ్యవిలక్షణత్వేన తత్తత్సాక్షిణ స్సదా శివమాత్యస్య విదుష సుతరాం దూరనిరస్తమేవే త్యనేకదృష్టాంతోపపత్తిభిః 'కస్య కామాయే'తిపదం వ్యాఖ్యాయ; (223) "స్థూలం సూక్ష్మం కారణం చే" త్యారభ్య (234) "వివిచ్య భ్రాంతి ముచ్చిత్యే"త్యంతం దేహత్రయగతానాం జ్వరాణాం తదుపాధికచిదాభాసేపి జలచంద్రాభాసే జలదోషవ దసంస్పృష్టతయా బింబభూతా సంగకూటస్థమాత్యాత్మనో విదుషః కైముతికన్యాయేన శరీరాను జ్వరాభావవర్ణనేన (కస్య కామాయ) 'శరీర మనుసంజ్వరే'దితి పదజాలం వ్యాఖ్యాయ; (235) "అయథావస్తుసర్వాదీ" త్యారభ్య

(250) “శమయ త్యోషధే నాయ” మిత్యంతం పంచషదృష్టాంతైః కూటస్థాత్మాపరోక్షజ్ఞానిన శ్చిదాభాసస్య న యథాపూర్వం సఫల విషయవృత్తిః కిం త్వధిష్ఠానతయై వానుభూయమాన పాగరబ్ధి పరిణామమాత్రమేవేతి, జీవన్ముక్తస్య తస్య వక్ష్యమాణనిరంకుశ తృప్తియోగ్యత్వమితి చావిష్కృత్య; (251) “కిమిచ్ఛ నితి వా క్యోక్తే” త్యారభ్య (297) “అహో శాస్త్ర మహో శాస్త్ర” మిత్యంతం విదుష శ్చిన్మాతృత్వా నిష్క్రియాత్మత్వేన ప్రవృత్తినివృత్త్యన్యతరరహితత్వే ప్యన్యారోపితబాధితాధ్యాసానువృత్త్యాదిశబ్ధిత కర్మాభాసానాం నైకభవపుణ్యపుంజ సమాసాదితచరమోపాధిప త్తస్మి న్యథాపూర్వ ముపలభమానతత్తద్వర్ణాశ్రమోచిత లోకసంగ్రహక కర్మణాం వా, సత్యదృష్టాతిశయే త్యోపాధికేనాపి నిరంతర నిర్వికల్పసమాధినా స్థితస్య ధన్యాత్మవాదపురస్సర మవధూతో పనిషదుక్తదిశా నిరంకుశాం తృప్తి మభివర్ణ్య; (298) “తృప్తిదీప మిమం నిత్య”మితి చరమశ్లోకే నిరుక్తనిరంకుశతృప్తిరూప మేత తృప్తిదీపనిత్యానుసంధానఫల ముక్తమ్.

అశ్ర సంగృహీతార్థస్త- చిత్రదీపాంతోక్త విద్యన్నిశ్చయఫలీ

భూత జీవన్ముక్తతృప్తిప్రపంచనాయ “అత్మానం చే”దితి శృతి వ్యాఖ్యానముఖేన తృప్తిదీపేన్ని న్నాదౌ పూర్వోక్తమాయాభాస కృతజీవేకాదినృప్తిక్రమావలంబనేన కూటస్థచిదాభాసయోరన్యోన్య ధ్యస్తరూపత్వే నాత్ర పూరుషశబ్దం వ్యాఖ్యాయ; చిదాభాసస్యై వాహంశబ్దార్థత్రైవిధ్యప్రక్రియయా స్వస్య స్వాధిష్ఠానాసంగకూట స్థాత్మత్వనిశ్చయార్థకతయా ‘అస్మి’పదం వ్యాకృత్య; నిరుక్తాపరోక్ష నిశ్చయాత్మకసమగ్ధగర్భనస్యై వావిద్యావృత్తితాదాత్మ్యవరోక్షజ్ఞాన పర్యంతావస్థిత మహాదుఃఖనివర్తనపూర్వక నిరంకుశతృప్తినిమి

తత్త్వం దశమద్యస్తాంత మవలంబ్య దార్జాంతికే విస్తృతవిచారా
త్మకవ్యాఖ్యాన 'మాత్మానం చే'దితి మంత్రపూర్వార్థస్య విధాయ;
బాధితాధ్యాసానువృత్త్యా పృథితేచ్ఛాదిమ తాదాత్మ్యాధ్యాసాను
ప్రసక్త్యా తాసా మిచ్ఛాభాసత్వేన 'కి మిచ్ఛ' నితిపదం వ్యాకు
ర్వృ; చిదాభాసేఽపి స్వాపాదా వప్రసక్తస్య భౌక్తృత్వస్య కూటస్థ
రూపే విదుషి కైముతికన్యాయే నానేకదృష్టాంతోపపత్తిభి స్సుతరా
మప్రసక్తిరితి 'కస్య కామాయ' పదం వ్యాఖ్యాయ; ఇత్థం దేహ
త్రయజ్వరాణాం చిదాభాసేఽప్రసంభావ్యమానానాం తదధిష్ఠానే
సుతరాం తదసంభవకథనేన (కస్య కామాయ) 'శరీర మను
సంజ్వరే'త్పదం వివృత్య; పంచషదృష్టాంతైః కూటస్థాత్మాపరోక్ష
జ్ఞానిన శ్చిదాభాసస్య న కుత్యాపి సఫలా ప్రవృత్తిః కిం త్వారబ్ధి
పరిణతిమాతృమేవే త్యుక్త్వా, అంతతోఽవధూతోపనిషదుక్తదిశా
విదుష శ్చిన్మాత్రత్వా నైష్కర్మ్యేవి లోకసమారోపితలోకసంగ్రా
హకకర్మవద్వా, నిరంతరాంతరంగనిరోధకృతనిర్వికల్పసమాధిమా
నివ వా, దృష్ట స్స నిరంతరం నిరంకుశతృప్త్యా ధన్యాత్మత్వ ముప
పర్ణ్య; ఏతత్తృప్తిదీపానుసంధానస్యా ప్యేతదేవ ఫల ముక్తమ్.

8 కూటస్థదీపః

(1) "ఖాదిత్యదీపితే కుడ్య" ఇత్యాదికే (76) "ఇమం కూటస్థ
దీపం య" ఇత్యంతే అష్టమప్రకరణే హర్వోక్తప్రకరణసప్త
కేఽప్యప్రదర్శిత 'తత్త్వమస్యర్థ' బాధసామానాధికరణ్యప్రక్రియా
ప్రదర్శనపరే కూటస్థదీపే ఆదౌ -

(1) "ఖాదిత్యదీపితే కుడ్య" ఇత్యారభ్య (41) "జీవా
పేతం వాప కిలే" త్యంతం పక్ష్యమాణబాధసామానాధికరణ్య

పృక్తియోపయోగితయా దేహభావ్యాభ్యంతరస్థితత్వే నాధ్యస్త
 ఘటాంతఃకరణాదివస్తుభేదమాత్రప్రయుక్త బ్రహ్మకూటస్థపదప్రతి
 పాద్యా దఖండచిత్పురణాత్మకా దనువ్యవసాయత్వేన పరపరిగ
 ణితా త్పరమార్థికాత్మనః పృథక్పిదాభాస మనేకోపపత్తిభి ర్వార్తి
 కాదిప్రమాణ తప్తలోహ-దారుకాంస్యపృష్ఠాదిదృష్టాంతైః ఖాదిత్య
 దీప్తేః పృథగ్దర్శనాదిత్యదీప్తివ త్ప్రసాద్యః తదవిరోధాయ 'ప్రవేశ'
 'జీవాపేతా'ది శ్రుత్యైః కేవలాత్మ - పరేతవిషయకత్వ ముక్త్యాః
 (42) "నాహం బ్రహ్మేతి బుద్ధ్యతే" త్యారభ్య (68) "తస్మా
 త్కుతర్కం సంత్యజ్యే" త్యంతం నాయం స్థాణుః పుమా నేష"
 ఇతివ చ్చిదాభాసనిరాసేన కూటస్థబ్రహ్మపర్యవశేషణరూపబాధ
 సామానాధికరణ్యం తత్త్వమస్యాదిస్థలేషు నైష్కర్మ్యసిద్ధ్యాద్యుక్త
 దిశా వివిధోపపత్తిభి ర్వివరణావిరోధేన ప్రతిపాద్య, తదుపప్తం
 భకతయా చిదాభాసయో ర్ద్వేష్యరయో రనేకశ్రుతివైపరీత్యాద్యు
 దాహరణైః కుతర్కనిష్కాసనేన కల్పితత్వ ముక్త్యాః; (69) "ఈక్ష
 ణాదిప్రవేశాంతే" త్యారభ్య (75) "మాయామేఘా జగన్నిర"
 మిత్యంతం వివిధవాసనాశాలిజీవానుగ్రహార్థ మేకవిధతత్త్వ
 ప్రబోధనాయ నైకవిధరీతిశ్రుతిప్రవృత్తి రిత్యేతద్రహ్మ స్యానభిజ్ఞానా
 మవివేకినాం భ్రామ్యమాణత్వేపి "న నిరోధో న చోత్పత్తి" రిత్యాది
 పరమార్థాత్మతత్త్వవిదాం మాయామేఘజగన్నిరప్రవర్తవేపి నిరం
 తరచిదాకాకాత్మనాం న కోఽపి లాభోఽలాభోవేతి కైవల్య మద్వి
 తియ మాఖ్యాయః; (76) "ఇమం కూటస్థదీపం య" ఇత్యంతిమ
 శ్లోకే నిరుక్తతత్ప్రకరణతత్త్వజ్ఞానస్య నిరుక్తకైవల్యఫల మిత్యప
 సంపృతమ్.

అత్ర సంగ్రహీత్యాస్తు- ప్రతిపత్తవైక్యేఽపి ప్రతిపత్తసంస్థార
 భేదానురోధి పృథివత్ప్రకృత్యాభేద స్వావశ్యకత్వా త్పురోక్త
 పృథకరణసప్తకేఽవ్యవహారికతాయా స్తత్త్వ మస్మాది బాధసామా
 నాధికరణ్యప్రక్రియాయాః పాదాన్యేనాత్య ప్రదర్శనాయ ఖాదిత్య
 దర్పణాదిత్యాదివృత్తాంతై ర్వివిధోపపత్తిభిశ్చ కూటస్థాసంగవిదా
 త్మాతిరిక్తవిదాభాసస్వరూపం నిరూప్యః వివరణావ్యభిమత ముఖ్య
 సామానాధికరణ్యై త్వంపదలక్ష్యార్థోపస్థితావివ వార్తకకారాభిమత
 బాధసామానాధికరణ్యైఽపి తత్త్వంపదాఖండార్థాపరోక్షబోధసమయ
 ఏవ వివిధశృతివైవపురాణాదిమ జీవేశయోః కల్పితవిదాభాసత్వ
 శృవణా చ్ఛిదాభాసస్య "నాయం స్థానుః పుమా నేవే"తి వ త్పు
 విలాపన ముక్త్యా, అంతతో 'న నిరోధో న చోత్పత్తి' రిత్వాద్యజాత
 వాదపరమసిద్ధాంత మనుసృత్య మూఢభ్రాంతిమేఘమాత్రప్రత్యు
 పస్థాపిత జీవేశ్వరజగద్భావాదిప్రవర్తనైవ విద్యచ్ఛిదాకాశస్య న
 కోఽపి హని రాసీ దస్త భవిష్యతి త్యేవంవిధం నిత్యకైవల్య ముప
 సంహరే పృథగ్భిక్షమ.

9. ధ్యానదీపః

(1) "సంవాదిభ్యమవ ద్భృహే" త్యాదికే (158) "ధ్యాన
 దీప మిమం సమ్య" గీత్యంతే నవమప్రకరణే - శ్రుతోపనిషత్కస్య
 బుద్ధిమాంద్యసద్గుర్వలాభాద్భాత్మవిచారప్రతిబంధా దపరోక్షసంవి
 దనుదయే తన్నిరససద్వారా అపరోక్షబోధజనక నిర్గుణభృహౌ
 పాసనప్రకాశకే ధ్యానదీపే - ఆదౌ -

(1) "సంవాదిభ్యమవ ద్భృహే" త్యారభ్య (54) "అత్యంత
 బుద్ధిమాంద్యాద్వే" త్యంతం ప్రతిబంధా త్సమ్యక్శృవణాసధి

కృతస్య జిజ్ఞాసో రపరోక్షప్రతిపత్త్యర్థ మనేకదృష్టాంత ప్రమాణోప
 పత్తిభి ర్మణిపృథామణిబుద్ధిరూప సంవాదిభ్రమప త్నత్వఫలస్య
 బ్రహ్మవాసిష్ఠాదికల్పవ్యయుక్తస్య నిర్గుణోపాసనస్య త్రైకాలిక ప్రతి
 బంధక్షయే తద్విచారస్యేవ సమ్యగ్దర్శనఫల స్యావశ్యకత్వముక్తాః;
 (55) “నిర్గుణబ్రహ్మతత్త్వస్యే” త్యారభ్య (86) “గృహకృత్వ
 వ్యసనినీ” త్యంత ముత్తరతాపనీయ, నైబ్బప్యశ్చ, కారక, మాండా
 క్యాది విహితస్య, పంచీకరణాది ప్యసిద్ధస్య నిర్గుణోపాసనస్య
 స్వరూపే నైకవిధాక్షేపసమాధిపూర్వకం నిర్గుణబ్రహ్మజ్ఞానవ ద్వస్తు
 తంత్రాత్మాభావా త్కర్తృతంత్రత్వేన గుణోపసంహరన్యాయేన,
 అస్థూలత్వాదిభి రనుష్ఠానార్హస్య నిబిడతరేఽప్యారభ్యే పరవ్యసనిన్యా
 అవ సమ్యగనుష్ఠానావకాశం ప్రదర్శ్య; (87) “ఏవం ధ్యానైకనిష్ఠాఽ
 పి” త్యారభ్య (157) “దేహభిమానం విధ్వస్యే” త్యంతం విదుష
 శ్శోధితప్రత్యగాత్మీకృతాఖండ నిర్విశేషచిన్మాత్రతయా ప్యారబ్ధాఽ
 సధీనత్వ ముపాసకస్య తు చిన్మాత్రానుసంధాత్వచిత్రాత్మకతయా
 తదధీనత్వం చేత్యనేకశ్రుత్యనుభూత్యుపపత్తిభి రుక్తాః, నిరుక్తో
 పాస్తే ర్నిరంతరావృత్త్యా నిర్వికల్పసమాధిభూతస్య బ్రహ్మవిద్యా
 పర్యవసాన మిహ వా బ్రహ్మలోకే వేతి యతః పృమాణప్రమిత
 మతో దేహభిమాన ముజ్జిత్వాఽనుభూత్యభావేఽపి నిరంతరం భ్ర
 మరకిటవ ‘ద్భృహ్మహ మస్మీతి’ భావనాకరణే కైముతికన్యాయేన
 బ్రహ్మపరోక్ష్య మధిగతః బ్రహ్మమృతభావ మధిగచ్ఛతి కైవల్య
 మిత్యుక్తాః (158) “ధ్యానదీప మిమం సమ్య” గితి శ్లోకే నిరుక్త
 ముక్తిఫలం నిరంతరబ్రహ్మధ్యాన మేతత్ప్రకరణస్య సమ్యక్పరా
 మర్శా ల్లభ్యత ఇత్యుపసంహృతమ్,

అశ్ర సంగ్రహీతార్థము - 'పూర్వోక్త ప్రకరణాప్తక ప్రపంచిత

రీత్యా శ్శుతోపనిషత్కస్యా ప్యత్యంతబుద్ధిమాంద్య సద్గుర్వలాభాది
ప్రతిబంధపశా దసధిగత సమ్యగ్ శ్రవణోత్తాపరోక్షబ్రహ్మసాక్షా
త్కారస్య తత్ప్రతిబంధనివృత్త్యా తత్త్వబోధాధిగమాయ సంవాది
భ్రమపన్నిష్ఠుణోపాస్తిః కర్తవ్యేతి, సా చ వస్తుతంత్యనిష్ఠుణబ్రహ్మ
జ్ఞాన సమానాకారత్వేపి కర్తృతంత్రతయా గుణోపసంహరన్తాయే
నానేకశుశిప్రమిత విధిసమధిగతేతి, యావ త్సమ్యగ్దర్శనఫలం
చిన్మాత్రాత్మన స్సమ్యగ్దర్శినో విధిప్రతిషేధాపరాధీనత్వప న్నాస్య
చిత్తాత్మకత్వేన చిన్మాత్రాత్మధ్యాతురపి తద్యుక్త మిత్యుక్త్యా, నిర్వి
కల్పసమాధిస్వభావ మధిగతేన పరత్యేహ వా సమ్యగ్దర్శనఫలం
యావ ద్భవేత్తావ న్నిరంతరం నిరభిమానినా జిజ్ఞాసునా స్వసు
ష్టేయా నిర్గుణోపాస్తి రిత్యుపసంహృతమ్.

10. నాటకదీపః

(1) "పరమాత్మాద్వయానంద" ఇత్యాదికే (26) "యది
సర్వగ్రహత్మాగ" ఇత్యంతే దశమప్రకరణే మందాధికారిణో
జిజ్ఞాసాః పూర్వోక్తా ముపాస్తి మంతరా ప్యనురూపవృష్టాంతై
ర్వృత్కానువిద్యసమాధిద్వారా సమ్యగ్దర్శనార్హస్య ప్రబోధనార్థే నాటక
దీప - ఆదౌ -

(1) "పరమాత్మాద్వయానంద" ఇత్యారంభ్య (10) "ఈశే
శృణోమి జిహ్వామి" త్యంత మధ్యారోపాపవాదన్తాయేన దిజ్ఞా
తేణ పరమాత్మన ఏవ నిర్విశేషాద్వయానందస్య మాయయా
స్వయమేవ జీవజగద్భావప్రసక్తా పనేకజన్మసుకృతా దవిచారకృత
నిరుక్తబంధస్య స్వవిచారమాత్రనిష్పత్తిప్రదర్శనాయ సర్వత్య

సర్వదా సర్వస్యాపి నిజాత్మా చిన్మాతృస్ఫురణైకస్వభావో నృత్య
 శాలాస్తదీపవ ద్వీభాతీ త్యుక్తాః; (11) "నృత్యశాలాస్థితో దీప"
 ఇత్యారభ్య (19) "నిజస్థానస్థిత స్సాక్షి" త్యంత మహంకార
 విషయధింద్రియాణాం ప్రభుసభ్య నర్తకీ తాలాదిధారిత్వరూపజేన
 సాక్షిచైతన్యాత్మదీపావభాస్యత్వం, తేషా మభావేఽపి సుప్త్యాదావిప
 సాక్షిణ స్స్వయంప్రభత్వం నిరూప్య, తస్మి న్నవాకతపే హస్త
 నర్తనక్రియాధ్యారోపవ ద్బుద్ధ్యాదిధర్మారోపాఽవిచారితరమణీయా
 భవతిత్యుక్తాః; (20) "న బాహ్యో నాంతర" ఇత్యారభ్య (26)
 "యది సర్వగ్రహత్యాగ" ఇత్యంత మఖండచిన్మాతృత్వవిపర్త
 బుద్ధికల్పనామాతృకృత బాహ్యభ్యంతరాది వివిధవికారాణా మ
 ప్యవిశేషేణాధిష్ఠాతా, సర్వప్రమాణాదిసాక్ష్యాత్మా చ స్వయమేవ
 యత స్తతో న తస్య స్ఫోరకప్రమాణాపేక్షేతి ప్రాథమ్యత్వత్వా
 గురుశాస్త్రాధీనతయా సర్వగ్రహత్యాగః కరణీయ ఇతి, తత్యా
 ప్యశ క్తిశ్చే ద్వివిధగ్రహేష్వపి బాహ్యభ్యంతరే ప్షనువిద్ధ మర్థా
 తత్తదధిష్ఠానతయా తత్తద్భాసకం చిన్మాతృత్వకం వివిధబుద్ధి
 పృత్యవిరోధేనాపి "యస్మి న్యస్మి న్నస్తి లోకే బోధ స్తత్తదుపే
 షిణ్ . య ద్బోధమాత్రం త ద్భృష్మి త్యేవంధీ ర్భృష్మానిశ్చయః"
 (పం. 3-21) "ప్రతిబోధవిదితం మత మమృతత్వం హి విందతే"
 (కేన.) ఇత్యాదిగురుశాస్త్రోపదేశానుసారేణ దృశ్యానువిద్ధసమాధి
 ద్వాఠేణ సమ్యక్తి రధిగంతవ్యే త్యుక్తమ్.

అశ్ర సంగృహీతార్థస్త - జిజ్ఞాసో ర్మందాధికారిణః పురేవ

ధ్యాత్వస్వభావస్య, సులభదృష్టాంతై ర్విదేహిని ర్విదేహిని ర్విదేహిని
 నిర్వికల్పాఖండ చిన్మాతృత్వప్రతిపత్తయే అధ్యారోపావవాద
 న్యాయేన పరమాత్మనో మాయావశా ద్విధృతజగజ్జీవభావస్య

అహంకార విషయబుద్ధింద్రియాణాం ప్రభుసభ్యునర్తకీతాలాది ధారిణామివ సాక్షిచిద్దీపాత్మభావేన నిరంతర మధిష్ఠానతయాఽప భాసమానస్య తత్తత్ప్రమవధానానమవధానయో రైకరూప్యేణ భాస మానస్యాపి గవాక్షిప్రభాయా మంగుళీచలనాధ్యారోపవ దారోపిత బుద్ధ్యాదిచలనస్యాపి విచేకిన స్సర్వప్రమాణాద్యవభాసక చిదాత్మనః ప్రమాణనైరపేక్ష్యేణాపి నిర్వికారభాసస్వభావం గురుకాస్త్రాను గ్రహో దధిగంతప్య మథవా వివిధబుద్ధివృత్తి స్వవభాసకతయా దృశ్యానువిద్ధచిత్తమాధ్యనుభూతి రధిగంతవ్యే త్యుపసంహృతమ్.

11. యోగానందః

(1) "బ్రహ్మనందం ప్రవక్ష్యామి" త్యాదికే (134) "బ్రహ్మ నందాభిధే గ్రంథ" ఇత్యంతే ఏకాదశప్రకరణే చిదాత్మకత్వం పదార్థతదాత్మకతత్ప్రవార్థ వివేకప్రధానయో ర్వివేకదిపపంచకయో ర్వివేకానంతర మానందాత్మకాసిపదార్థ వివేకప్రధాన స్యానంద పంచకస్య ప్రథమభూమికాత్మకే విద్వద్బోగిసౌమ ప్రికానందప్రపంచనపరే యోగానందే - ఆదౌ -

(1) "బ్రహ్మనందం ప్రవక్ష్యామి" త్యారభ్య (11) "ఇత్యా దిశ్శుతయో బ్రహ్మ్య" ఇత్యంత మనేక తైత్తిరీయ - ఛాందోగ్య - ముండక - శ్వేతాశ్వతరాదిశ్శుతిపర్యాలోచనయా బ్రహ్మవిదోఽ సర్వనివృత్తి రానందావాప్తి రవశ్యం భవతీతి ప్రదర్శ్య; (11) "అనంద స్త్రివిధో బ్రహ్మే" త్యన్తి క్లౌకే యోగ - ఆత్మ - ఆద్వైతానందానాం బ్రహ్మనందత్వేన, అంతిమయో ర్విద్యా - విషయానందయోః పృథగ్గణనేన చ ప్రకరణపంచకే త్రివి ధానాం - బ్రహ్మ - విద్యా - విషయానందానాం విప్రియమాణానా

మాదౌ యోగానందో వివిచ్యత ఇతి ప్రతిజ్ఞాయః; (12) "భృగుః
 పుత్రః పితృ శ్శుశ్రే" త్యారభ్య (32) "నేంద్రియాణి న
 దృష్టాంత" ఇత్యంతం భృగు - వరుణ - నారద - సనత్కుమారా
 ద్యౌపనిషదాఖ్యాంకానుభూత్యవప్తై ర్భేదవాద్యుద్భావితానేక
 కుతర్కవిచ్ఛేదకసత్తర్కైశ్చ సుప్తా వద్విత్తీయస్వప్రభం చిదాత్మ
 తత్త్వం ప్రసాధ్యః; (33) "స్తా మద్వైతస్వప్రభత్వ" ఇత్యారభ్య
 (84) "అర్థే వ్యాకరణా ద్బుద్ధ" ఇత్యంతం - శకుని - శ్వేన -
 బాల-సమా-ఋహ-బ్రాహ్మణ్యాద్యనేక శ్రౌతదృష్టాంతై స్సర్వసాధార
 ణానుభూత్యుపపత్తిశతైశ్చ బుద్ధ్యుపాధిక చిదాభాసస్య సుప్తా
 బుద్ధ్యుపాధిలయా ద్వింబభూతే పరాత్మ న్యేకీభావాద్రత పితాపితే
 త్యాదిశ్రుత్యా చ బ్రహ్మభావరూప సత్సంపత్త్యా నిర్విషయాఖండ
 యోగానందభుక్త్య ముక్త్యా, నిరుక్తదిశా సుపితౄష్టిమాసనాదా
 వలసకృతకృత్యత్వాశంకాం వేదచతుష్ట్యసంఖ్యావిద శ్చతుర్వేద
 విత్త్వాభావవ నిరస్య గురుకాస్త్రావశ్యకత్వ ముక్త్యా; (85)
 "అస్తా మేత ద్యత్ర యత్ర" త్యారభ్య (127) "అగ్నిప్రవేశ
 హేతో ధి" రిత్యంతం న కేవలం సామప్రకబ్రహ్మనందో నిరుక్తి
 యుక్తిభిరేవ, కింతు తత్ర తత్త్వోక్తవక్ష్యమాణ నిజ - ముఖ్య -
 ఆత్మ - యోగ - అద్వైతానందపదాభిధేయస్య స్వయం ప్రభస్య
 "అనందాద్వైత ఖల్వి" తి శ్రుత్యా కారణభూతస్య బ్రహ్మనందస్య
 బింబభూతస్య కార్యభూతాభ్యా మంతఃకరణవృత్తిప్రతిబింబరూప
 విషయానందాత్మక విద్యానంద, విషయాసంభిన్నసామాన్యాహం
 కారాకాంతోదాసీన క్షణగోచరవాసనానందాభ్యాం జాగ్రత్స్వప్న
 ప్రసద్ధాభ్యాం లింగాభ్యాం "సుషుప్తికాల" ఇత్యాదిశ్రుతిభి స్సుఖ
 మస్వాప్న మిత్యేత దనుభవాన్యథానుపపత్త్యాదిభి రనుభూత్యా

చార్దాపత్రికల్పితేన సౌమప్రికానుభూత్యా చ సంసిద్ధి రవ్యాహతే
త్యేతత్పుదర్శనపూర్వకం గీతా - యోగవాసిష్ఠ - మైత్రీయణ్యా
ద్యనేకోదాహరణైశ్చ చిత్తవృత్తిలయాత్మకాఖండచిన్మాత్య సమాధి
యోగానుభవం పృకాశ్యః (128) "అవిరోధిసుఖే బుద్ధి" రిత్తా
రభ్య, (133) "అవిద్యావాసనా వ్యస్తీ" త్యంతం నిరుక్తాఖండ
యోగానందానుభవిన స్సమ్యగ్గర్భినః కాకాక్షిన్యాయేన, ద్విభాషా
భిజ్ఞవచ్చ సుఖదుఃఖాద్వారబ్జసమవధానేఽపి స్వప్నజాగరయో
ర్న కోపి నిజానందస్య లోప ఇత్యేతదాత్మంతికేష్టానిష్ఠప్ర్యాప్తి పరిహ
రాత్మక జీవన్ముక్తిలక్షణ ముక్త్యా; (134) "బ్రహ్మనందాభిధే
గ్యంధ" ఇతి శ్లోకే-బ్రహ్మనందప్రకాశకయోగిపృత్యక్షః ప్రదర్శితః.

లత్ర సంగ్రహీతార్థస్తు - చిత్తదాత్మక'త్వం-త'త్పదార్థప్రధాన
'వివేక-దీప' పంచకద్యయనిరూపణానుపద మానందాత్మక 'అసి'
పదార్థనిరూపకానందపంచకస్య నిరూప్యత్వా తత్రాదౌ యోగానందే
గురుశాస్త్రాధిగతవిద్యస్య యోగినో జాగ్రత్స్వప్నయో రుపలభ్యే
నాంతఃకరణవృత్తిప్రతిబింబభూతత్వసాధర్మ్యా త్కృచి దాదా
వేతత్పుకరణపంచకప్రమేయప్రపంచనాయ రీత్యంతరవిభాగాప
సరే విద్యావిషయానందయో ర్భేదనిర్దేశేఽపి విషయానం
దాత్మకేన విద్యానందేన, నిర్విషయత్వేఽపి సామాన్యాహంకారా
క్యాంతోదాసీన క్షణానుభూతవాసనానందేన చ కార్యభూతలింగే
నానుమేయస్య క్వచి దత్య జగత్కారణత్వ సాహిత్యరాహిత్యపాధి
వివక్షియా బ్రహ్మ - నిజానందయో రవాంతరభేదేఽపి, సర్వత్ర
నిజ - ముఖ్య - ఆత్మ - యోగ - అద్వైతానందాపరపర్యాయస్య
స్వయంప్రకాశబింబభూతబ్రహ్మనందస్య స్థితి స్సత్సంపత్తిరూప
సుప్తా చిత్తలయాత్మకాఖండచిన్మాత్రసమాధౌ చ సుస్పృష్ట మనేక

శ్రుతి వాసిష్ఠ గీతాదివచన దృష్టాంతార్థాపత్తుపపత్త్యనుభూతిభి
 ర్భేదవాదికృతానేకశంకాసమాధిపూర్వకం నిరూప్య ; అంతతో
 వివిధారబద్ధద్వంద్వసమవధానేఽపి నిరుక్తస్య విద్వద్భ్యోగినః కదాపి
 న నిజానందస్ఫుర్తిలోప ఇత్యాత్యంతికేష్టానిష్ఠపాప్రపరిహర
 రూపం జీవన్ముక్తిఫలం ప్యవంచితమ్.

12. ఆ త్మా నం దః

(1) "నన్వేపం వాసనానందా" దిత్వాదికే (90) "బ్రహ్మ
 నందాభిధే గ్రంథ" ఇత్యంతే ద్వాదశపృథకరణే - మందప్రజ్ఞజిజ్ఞా
 న్సనుగ్గాహక 'త్వం' పదలక్ష్యార్థభూతముఖ్యాత్మప్రకాశకే ఆత్మా
 నందే - అదౌ -

(1) నన్వేపం వాసనానందా" దిత్వారభ్య (31) "మా న
 భూవ మహం కింత్యి" త్యంత మాత్మవిచారవిముఖస్య కేవల
 మూఢస్య శాస్త్రాచార్యదాక్షిణ్యప్రయోజనాభావా త్కర్మోపాస్త్యస్య
 తరళరణత్వేఽపి జిజ్ఞాసో ర్మందప్రజ్ఞస్య మైత్రేయీం ప్రతి
 యాజ్ఞవల్క్య ప్రతిబోధితప్రక్రియయా ప్రబోధనాయ, పతి -
 జాయా - పుత్ర - విత్తాది స్వనేకదృష్టాంతోపపత్తిభి రాత్మనుఖ
 సాధనత్వనిమిత్తమేవ ప్రేమ, నిరుపాధికే తు నిజాత్మని దేహేంద్రి
 యాదిసాక్షినిరతిశయం ప్రేమ; ఇత్యంతఃపరానందఆత్మేతిత్వంపద
 లక్ష్యార్థం శ్రుతియుక్త్యనుభవై ర్నిర్ణీయః; (32) "ఇత్యాదిభి ప్రీతిః
 ప్రీతా" విత్వారభ్య (72) "పరప్రేమాస్పదత్వేనే" త్యంత
 'మాత్మా వై పుత్రయామాఽసి' 'అయం సోఽగ్ర ఏవ కుమార' మి
 త్యాదిశ్రుత్యవష్టంభేన పుత్రాత్మన ఏవ ముఖ్యత్వ మిత్యాద్యాశం
 కాయా మస్తు ముఖ్యత్వం ముమూర్షువ్యవహరే లోకవ్యవహరే చ

పుత్రదేహయో గ్గోణమిథ్యాత్మనః పరమేమాస్పదత్వేన మూఢ
విశ్వస్తయోః, పరమార్థవ్యవహరే తు విదుషాం తదుభయశేషిణ
శ్చిన్మాత్రస్య సాక్షాత్మన ఏవ ముఖ్యత్వ మవ్యభిచరితపరమ
పేమాస్పదత్వేన పరమానందత్వం చేత్యనేక దృష్టాంతోపప
త్తుపబ్బంహిత బృహదారణ్యకో క్తదికా ప్రపంచ్యః (73) "చైతన్యప
త్తుఖం చాస్యే" త్వారభ్య (89) "సదా పశ్యన్నిజాత్మానః"
మిత్యంత మగ్నోష్ఠ్యవత్సపి జతే ప్రకాశానంకశమవ ద్రుజస్తమో
వృత్తో సచ్చిన్మాత్రావభాసేఽపి, సత్త్వపుత్తై కాషేఽగ్నిప్రకాశస్యాపి
భానవ దానందస్యాపి భాన మిత్యాదీయుక్తిభి ర్నిరంశస్యాపి సచ్చి
దానందస్య భాస్యోపాధివైశిష్ట్యా ద్భానవైచిత్ర్య ముక్త్యా నిరుక్తా
ఖండానందానుభవాయ చిత్తపుత్తినిరోధలక్షణయోగాభ్యాసోఽప్య
ద్వైతానందపక్ష్యమాణరీత్యా యోగినో నిర్వికల్పసమాధిరీ వాద్వై
తాత్మవిచారోఽప్య మిత్యుక్త్యాః; (90) "బ్రహ్మనందాభిధే
గ్రంథ" ఇత్యేతచ్చోకే గోణమిథ్యాత్మనిరాసేన ముఖ్యాత్మానంద
ప్రదర్శనేన మందజ్ఞాస్వసుగ్రహోఽత్ర కృత ఇత్యుపసం
హృతమ్.

అత్ర సంగ్రహీతార్థస్తు - మందప్రజ్ఞాస్వసుగ్రహార్థ మత్ర
బృహదారణ్యకశ్చుతితదుపస్థంభకానేకదృష్టాంతోపపత్తిభిః పతి
విత్రపుత్రాదిగోణాత్మనాం పంచకోశాత్మకమిథ్యాత్మనాం చ తత్త
ద్యవహరేషు ముఖ్యత్వేఽపి, పరమార్థశేష్యాత్మభూతత్వ మర్థ
విచారే తు తదుభయసాక్షిణ ఏవ నిజాత్మనః పరప్రమాస్పదత్వేన
చ ముఖ్యత్వం పరమానందరూపత్వం చేతి నిర్దార్య, అద్వైతా
నందపక్ష్యమాణాద్వైతాత్మవిచారసమకాల ఏవ యోగినాం నిర్వి
కల్పకసమాధావినసత్త్వపుత్తిమతాంజ్ఞానూనా మద్వితీయాఖండ
నిజానందానుభవే భవే దిత్యుక్తమ్.

13. అ ద్వై తా నం దః

(1) “యోగానందః పురోక్తో య” ఇత్యాదికే (105)
 “బ్రహ్మానందాభిధే గ్రంథ” ఇత్యంతే త్రయోదశప్రకరణే అవ్యవ
 హితపూర్వప్రకరణద్వయోక్తయోగానందనిజానందయో ర్యోగజ
 సాక్షాత్కారవిషయత్వ- నిరుపాధికత్వమాత్రప్రయుక్తభేదయో ర్వ
 స్తుతో నిర్భేదయో రద్వైతాత్మత్వప్రతిపాదకే అద్వైతానందే -
 అదే—

(1) “యోగానందః పురోక్తో య” ఇత్యారభ్య (61) “ఏక
 మృత్పిండవిజ్ఞానా” దిత్యంత మవ్యవహితపూర్వప్రకరణద్వయోక్త
 యోగానిజానందయో ర్యోగజసాక్షాత్కారవిషయత్వనిరుపాధికత్వ
 మాత్రప్రయుక్తభేదయో ర్వస్తుతో నిర్భేదయో రద్వైతానందా
 త్మత్వప్రతిపత్తయే తైత్తిరీయశ్రుత్యాదిభి ‘రానందాద్వైవ బ్ర’ల్విత్యా
 దిభి ర్నిఖిలజగద్వివర్తపాదానకారణత్వ మఖండాత్మనః పరిణామా
 రంభకారణతావాదనిరాకరణపూర్వక మనేకదృష్టాంతోపబృంహిత
 (‘దేవాత్మశక్తి’ మిత్యాది) శ్వేతాశ్వతర, వాసిష్ఠబాలకాఖ్యాయికాది
 గమ్యనిర్వచనీయమాయాశక్తిమాత్రాన్నిరూప్య, నిస్తత్త్వ, వినా
 శిత్వ, వాచారంభణత్వాదిలింగైర్వహదేరివ వియదాదేరపి నిఖిల
 వికారజాతస్య సత్త్వాధిష్ఠానాత్మకమృద్వ దఖండానందాత్మన ఏవ
 నిజస్వరూపతయా నిశ్చయా దేకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రక్రియయా
 నిరుక్రీత్యా నిఖిలకార్యనిపుత్వా అద్వితీయపరమపురుషార్థసిద్ధి
 రిత్యుక్త్యా; (62) “సచ్చిత్సుఖాత్మకం బ్రహ్మ” త్యారభ్య (84)
 “వాసనానేకకాలినే” త్యంత ముక్త మేకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాన
 ముపాదానోపాదేయయో ర్భ్రహ్మజగతో స్వరూపజ్ఞానాపేక్షిత్యా
 త్వాపేక్షియ-ఛాందోగ్య - ఐతరేయ - తైత్తిరీయాది, శుక్తుక్రగత్యా

బ్రహ్మణ సృచ్చిదానందాత్మకత్వం, శ్వేతాశ్వతర - బృహదారణ్య
కాద్యుక్తరీత్యా జగతో నామరూపాత్మకత్వం చ నిరూప్య, మృదస
న్యాత్మక ఘటాదీనామివ - బ్రహ్మనన్యాత్మకస్య వియదాదే ర్జగత
స్సముద్ధానసన్యబుద్ధుదాదివ త్తల్పితనామరూపనిరాకరణపూర్వక
మధిష్ఠానసన్యజ్ఞానానందాత్మానుసంధానం నిరంతర మాపరస్పరీయ
మిత్యుక్తాః (85) "మృచ్చక్రివ ద్భ్రహ్మశక్తి" రిత్యారభ్య (104)
"ఏవంచ నిర్జగ ద్భ్రహ్మ" త్యంతం జీవనిద్యాశక్తిరేవ వివిధ
విచిత్రానేక చేతనాచేతనసర్జనసామర్థ్యే సతి, బ్రహ్మమాయాశక్తే
స్తత్సామర్థ్యం కైముతకనిర్ద మితి నిశ్చిత్య, సార్వజనికమనే
రాజ్యోపేక్షణం నిఖిలనామరూపాపేక్షణేన వివేకినే నిర్జగదద్వైత
బ్రహ్మాత్మసిద్ధి ర్భవే దిత్యుక్తాః (105) "బ్రహ్మనందాభిధే
గ్గంధ" ఇతి శ్లోకే నిరుక్తరీత్యా జగన్నిత్యాత్వచింతయా అద్వైతా
త్మానందసిద్ధిః ఫల మిత్యవసంహృతమ్.

అత్ర సంగ్రహీతార్థస్త్ర - పూర్వోక్తప్రకరణద్వయోక్తానందయో

రద్వైతాత్మత్వప్రతిపత్తయే వివిధాభి శ్శుతిభి రుపపత్తిభి శ్చైక
విజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞానురోధేన బ్రహ్మాత్మ న్యవిద్యామాత్ర
కల్పితస్య నామరూపాత్మకస్య జగతో మృద్దుటవ త్సముద్రతరం
గవ ద్రజ్జుసర్పవ త్స్వర్ణభూషణవచ్చ మిథ్యారూపత్వే నాధిష్ఠానా
నన్యత్వం నిశ్చిత్య, నామరూపనిరాసే నాకల్పితాద్వితీయ బ్రహ్మ
త్మానందోఽత్య పరమపురుషార్థ ఇత్యవసంహృతమ్.

14. చి ద్వా న ం ద :

(1) "యోగే నాత్మవివేకేనే" త్యాదికే (65) "బ్రహ్మనందా
భిధే గ్గంధ" ఇత్యంతే చతుర్దశపకరణే దుఃఖాభావాదిచతుర్విధ
విద్యానందప్రతిపాదకే విద్యానందే - ఆదౌ -

(1) యోగే నాత్మవివేకేనే” త్యారభ్య (3) “దుఃఖాభావశ్చ కామాప్తిరిత్యంత మనంతరపూర్వప్రకరణత్రయోక్తాభి - ర్లోగ - ఆత్మవివేక - ద్వైతమిథ్యాత్వచింతాభి రవాప్తస్య దుఃఖాభావ - కామాప్తి - కృతకృత్యత్వ - పాప్తపాప్యత్వాత్మక చాతుర్విధ్య కథనం పృతిజ్ఞాయ; (4) ఐహికం చాముష్మికం చే” త్యారభ్య (17) మాతాపిత్రో ర్వధస్థేయ” మిత్యంత ‘మాత్మానం చే ద్విజా నీయా’ దితి శృత్యుక్తదిశా విదుషా దుఃఖాశ్శయే దేహత్యయే కుత్యాపి తాదాత్మ్యాధ్యాసాభావా దద్వైతానందోక్తపరాత్మవివేచన పృక్తియయా వాప్తపభోగ్యాభావే నాత్మానందోక్త జీవముఖ్యాత్మ విచారపృక్తియయా భోక్తృభావేన చ ‘యథైషికాతూలమ్’ ‘యథై థాంసి’ ‘న మాత్మవధేన’ ‘యస్య నాహంకృత’ ఇత్యాది శృతి స్మృతిశతేనా ప్యకించననిర్విశేషాద్వయాఖండ చిన్మాత్యాత్మత్వా ద్విదుషా న క్వాప్యైహికాముష్మికయో ర్ముఖలేశ ఇతి దుఃఖాభావం నిరూప్య; (18) “దుఃఖాభావవదే వాస్యే” త్యారభ్య (37) “యద్వా సర్వాత్మతా” మిత్యంతం సత్యాలానల్పత్వకృత కామానల్ప ల్పత్వప్రయుక్తానందాల్పానల్పత్వవశా దానందతారతమ్యశాలిభ్య స్సార్వభౌమాది సూత్రాత్మాంతేభ్యోఽపి శ్రోత్రియ స్వాకామహతస్య విదుషా విశుద్ధసత్త్వశాలిత్వేన గరీయస్తాద్వా, అబ్రహ్మసార్వ భౌమపర్యంతానందానా మకామహతవిద్వచ్ఛ్రోత్రియానందమహ ర్ణవశీకరాయమాణత్వాద్వా, సాక్షిచిదాత్మనా విదుష స్సర్వానందా వచ్ఛేదకనిఖిలదేహంతర్యామిత్వాద్వా, సార్వాత్మ్యభావేన నిఖిలా న్నాన్నాదాత్మానుభూత్యా సామగాయకతయా వా సర్వకామాప్తిం నిరూప్య; (38) “దుఃఖాభావశ్చ కామాప్తి” రిత్యారభ్య (64) “అమో శాస్త్ర మమో శాస్త్ర” మిత్యంతం తృప్తిదీపాంతోక్తావదూ తోపనిషద్రిత్యా విదుషఃపరాధ్యారోపితోపాధిత్యేఽపి నిర్విశేషాఖండ

చిదాత్మత్వా త్కృతకృత్యత్వ - ప్రాప్తప్రాప్త్యత్వనిరూపణపురస్సర
మాత్మన స్సర్వథా ధన్యతమత్వ ముక్త్యా; (65) "బ్రహ్మనందా
భిధే గృంథ" ఇతి శ్లోకే స్వాత్మత్విపర్యంతవిద్యానందోఽస్మిన్ ప్రక
రణేఽభిహిత ఇత్యుపసంహృతమ్.

అత్ర సంగ్రహీతార్థః - ఆనందవ్యకరణత్యయోక్త యోగ -

ఆత్మవివేక - ద్వైతమిథ్యాత్వానుచింతన సమధిగతవిద్యానందస్య
విదుషా నిర్వికేషాఖండ చిన్మాత్రాత్మతయా వివిధశ్రుతిస్మృతి
యుక్తివిద్వదనుభూతిభిః పుఃఖాభావ - సర్వకామావాప్తి - కృత
కృత్యత్వ - ప్రాప్తప్రాప్త్యత్వరూప చతుర్విధపరమార్థలాభ పృథ
ర్భనపూర్వకం ధన్యాత్మత్వ ముక్త మనేకథా తృప్తిదీపాంత ఇ
వాస్మిన్నపి.

15. విషయానందః

(1) "అథాత్య విషయానంద" ఇత్యాదికే (35) "ప్రియా
ద్ధరిహరోఽనేనే" త్యంతే పంచదశవ్యకరణే మంచితమాధికా
రిణో మిశ్రబ్రహ్మోపాస్తయే, బ్రహ్మనందద్వారభూతవిషయా
నందనిరూపకే విషయానందే - ఆదౌ -

(1) "అథాత్య విషయానంద" ఇత్యారభ్య (19) యద్య
త్సుఖం భవే త్తత్" దిత్వంతం శాంత - ఘోర - మూఢాత్మి
కాను, - సత్త్వ - రజ - స్తమోరూపాను త్రివిధాస్య వ్యంతఃకరణ
పుత్రిమ సచ్చిదాత్మబ్రహ్మణః ప్రతిబింబసం, శాంతా స్వానందా
త్మకబ్రహ్మణోఽపి, జలే ప హ్నై రౌష్ణ్యమాత్రస్య, కాషే తు ప్రకాశ
స్యాపి ప్రతిఫలనస దిత్వాదిక ముక్త్యా, ఘోరమూఢయోః కామ
కోఢ - విషాదాలస్యాదిరూపత్వేన దుఃఖభాజనత్వా త్సుఖలేశస్యా
వ్యభావః, శాంతా స్వప్తప్రాప్తి తద్వైరాగ్యావ్యంతర్యుఖపుత్రిమ

సత్త్వాతిశయా ద్విద్యానందోక్తగత్యా నిరంతరం సతతాం బ్రహ్మ
నందప్రతిబింబనకృతానందాతిశయ ఏవేతి వివృత్య; (20) "సతా
చితి స్సుఖం చే"త్యారభ్య (33) "నిరుపాధిబ్రహ్మతత్త్వ" ఇత్యంత
మాత్మ - ఆద్యైత - విద్యానందే సూత్రబ్రహ్మవిచారే, యోగా
నందోక్తయోగే ధ్యానదీపాక్తనిర్గుణోపాసనేఽప్యనధికారిణోమందత
మాధికారిణో వ్యవహరేఽపి మిశ్రబ్రహ్మోపాసనార్థం మృచ్చిలాదౌ
సత్తాం, ఘోరమూఢయో యుద్ధివృత్త్యో శ్చితిం చ, శాంతా స్వానం
దం చ బ్రహ్మరూప మవలంబ్య, మాయామయాత్మకనిరుక్తసచ్చి
దానందోపాధిత్యయం ధిక్కుత్య. ఆసత్తాలంబనం శశవిపాణాదిక
ముపేక్ష్య, నిరంతర ముపాసనానాం నిరుపాధికాద్వితీయనిస్తి
పుట్టాత్మక స్వయంప్రకాశబ్రహ్మనుభూతి ర్భవ తిత్కుక్త్యా; (34)
బ్రహ్మనందాభిధే గ్రంథ" ఇత్యారభ్య (35) "ప్రియా ధృతిహరోఽ
నేనే" త్యంతం విషయానందస్యాపి బ్రహ్మనందద్వారస్య స్వేష్ట
దేవతానుస్మరణేన గృంథస్య చ సమాప్తి రుక్తా.

ఆశ్ర సంగ్రహీతార్థస్తు - పూర్వప్రకరణే సూత్రవివిధాత్మవిచా
రేషు, నిర్గుణోపాసనేఽప్యనధికారిణో మిశ్రబ్రహ్మోపాస్తిద్వారా
బ్రహ్మనుభూతిప్రదర్శనాయ, మాయామయానా మసత్తాలంబన
శశవిపాణాదీనా ముపేక్షణం, మృచ్చిలాదీనాం మూఢఘోరాంతః
కరణవృత్తీనాం శాంతాంతఃకరణవృత్తీనాం చ యథాయోగ్యం
సచ్చిదానందాభివ్యంజకతయా తత్ర తత్ర వ్యవహరేఽపి తన్మా
త్రాభిధ్యానేన నిర్విశేషాద్వితీయాఖండాత్మానంద ప్రతిపత్తిలాభో
మందతరాధికారిణోఽపి జిజ్ఞాసో ర్భవతితి ప్రదర్శితమ్.

ఓంకారపండిత్, }
12-3-1946 }

గురుజనవిధేయః,
ముదిగొండ వేంకటరామశాస్త్రి.

ఓం శ్రీసర్గు శ్లోకము

వేదాంత పంచవశీ

అంధ్ర తాత్పర్య సంగ్రహము

అంధ్ర పాశ స్త్యము

శ్రీమద్వ్యాకరణవిద్యాకర్తామహాత్మ్యం దామ్రుః దివిమే దేశవిత్తా
భిష్టం లగు పెద్దయ్య పెద్దలనిశ్చయము. ఈమహామహాత్మ్యం శ్రీమద్వాద్య
శ్లోకరథగవత్పాదుల తిరువారే దత్తవరంపనలో శ్రీశృంగేరిశ్రీమహాత్మ్యం కాంక్ష
పీఠము నిర్మింపించి పదునొండవ మహాపురుషుడు. వీరికిరిక్కి మగు
వేదాంతపంచవశీ వివిధవేదాంతప్రకారణ శోధనగా విరాజిల్లుచు సామాన్య
ముగ సజలముముఖుల కిష్టంతోపకాశి మై ముఖ్యముగ నాంధ్రుల కిష్టంత
ప్రేమపదమై యున్నది.

శ్రీమద్వాద్యశ్లోకరథగవత్పాదు లాంధ్రులు కాశిసోయినను యావ
ద్భారతభూమిలో నాంధ్రులయందే వాకిపరిమితశిష్యవార్షిల్యము కలదు.
అందుల కొటిరిండు నిదర్శనములఁ జూపెద -

శ్రీశంకరాచార్యరచనమునాడు యావద్భారతభూమిలోని యశే
మహాపండితులుగూడఁ గలిపేరణముచే శృంగారాశ్రాది వివిధవైదికేతి
మతావలంబులై స్నానసంధ్యాదులఁగూడ వదలి విష్ణునావతారయూర్తి
యగు శ్రీశంకరభగవత్పాదులవారిని వివిధరీతులతోఁ బ్రతిఘటించుచుండిన
యానూరికిరచనములఁగూడ శ్రీభగవత్పాదప్రతిష్ఠాప్రయ మగువైదికర్మ
బ్రహ్మకాండసామరస్యమహాతి యాంధ్రులలో నెలవలెకలమై యుండుట
వలననే వారట్లు భగవత్పాదులకు బ్రతిఘటించి శ్రీశ్రీమహాపురుషు విషయ
విధేయతలతో నాశ్రయించుటయు, శ్రీశ్రీమహాపురుషు వీరయాంతర్యమును

గ్రహించి యనవద్యబ్రహ్మత్వవిద్యావరద్యాపాం గావహోకవముతో ననుగ్రహించుటయు జరిగినట్లు -

“నిజపాదసహజ సేవనాయై । వినయేన స్వయ మౌగతా నధాంధ్రాక్ష
అనుగృహ్య, స వేంఃటాచలేశం । ప్రణిప త్యావ విదగ్ధరాజధానిమ్”

ఈమాధవవిద్యారణ్యశంకరవిజయశ్లోకమువలనఁ జెలియుచున్నది. ఇందులో శ్రీశంకరభగవత్పాదులవారి కాండ్రులయందుఁ గలవిద్యవాత్సల్య మెంతటిదో తెలియవచ్చును.

మఱియు శ్రీమదాద్యశంకరభగవత్పాదులవారిచే దిగ్విజయమువలనయు యావద్భారతభూమిలో నాబుదిక్కుల స్థాపితము లైనధర్మస్థాపనాచార్య పీఠములలో దక్షిణదిక్పీఠిష్ఠిత మైతిగ్లాటకరాజధానిలోని శ్రీకృష్ణశాఖ ధ్యుబీతమునకు మహమ్మదయునులోఁ బ్రాచ్యదేశములఁ జేర్చొనుచు రాజ ధాన్యభిమానమునబట్టి క్లాటకమునుగాని, స్వస్థస్థానాభిమానమునబట్టి కేరళమునుగాని మొదటఁ జేర్చొనిఁ నైఝేమిపారమార్థిక మగునాంధ్రాభి మానముచే -

“ఆంధ్ర - ద్రవిడ - కర్ణాట - కేరళాదిప్రభేదతః

శృంశ్యేధీనా దేశాస్తే హ్యవాచీదిగవస్థితాః”

ఈవిధముగ నాంధ్రదేశమునే ప్రప్రథమముగఁ జేర్చొనియుండిరి.

ఇట్లే శ్రీమదాద్యశంకరభగవత్పాదులవలనవార శ్రీమాధవవిద్యా రణ్యులవలనే పీఠాధిపతులు గాఁబోయినను వారితరువార సంకరా నైదిక సామ్యాజ్యపట్టభద్రులై, చతుర్ధాశతమహాప్రబంధనిర్మాతలై, నిఖిలగ్రామ కర్తలై, కుడకుఁ బారచువాండ్లము నధిష్ఠించి శ్రీమదప్పయవీక్షి కేంతుల వారు ద్రావిడులే యైనను, పారమార్థికవృత్తిలో -

“ఆంధ్రత్వ మాంధ్రభాషా చ ప్రాభావరహిత్రమః

తత్ప్రాపి యాజాపీ కాభా నాల్పస్య తిపః ఫలమ్”

అని యాంధ్రత్వమును, ఆంధ్రభాషనుగూడ మహాతపఃఫలముగాఁ గనియాడిరి.

వైముదావరణములబట్టి సహజముగ స్వధర్మానుసారతత్వత్యము, తన్మూలకముముఖ్యాగము సర్వాంధులకు నైజముని తెలియుచుండుటగాక నేడుగూడ యవధ్యారము సంకల్పబద్ధప్రేరేపకమున వాంఛించిన వాంఛలకు కావలెప్రయత్నము చేసి బహుశా గానించుచున్నది.

కావున గోపసంస్కృతవాద్యములనే ప్రకృత వేదాంతపంచదశీ సారసంగ్రహరత్నావళిములు, పంచదశీ తాత్పర్యసంగ్రహముగూడ విద్యార్థిసౌర్యాభిమతి సంగ్రహములై యుండినను, ఆంధ్రభాషలోగూడఁ దత్తాత్పర్యసంగ్రహము నిచటఁ జొందుపఱచినచో సంస్కృతభాషాపరిజ్ఞానము లేనిబహుసంఖ్యాకులు ముముక్షువులు నగువాండుల తాత్పర్యము ననుసరించి యిందలిస్థోక్తిములఁ గంతమున ధరించి తిలకించుభాగ్యము కలుగునని తలంచి యీ వేదాంతపంచదశీ - ఆంధ్ర తాత్పర్యసంగ్రహరచనకు ప్రణామించితిని.

పంచదశీసమష్టితాత్పర్యము

వేదాంతపంచదశీ యనగా - శివనిష్కాంతమును బహువైరుప్రకరణములలో నావిష్కరించెడిగ్రంథమని భావము. ఆగ్రంథరాజమును బాగుఁ జెప్పిరించినచోఁ జతుర్దశభువనమూలాధారభూతధర్మస్తంభాత్మకధిగవత్కూర్చినదిను, జతుర్దశప్రకరణప్రధానప్రమేయమాలనూత్రికస్వప్రకాశకమగుటచేఁ జతుర్దశభువన ప్రతిఽంబగాగిహి యగుచివ్యకావ్యముగను, జతుర్దశప్రకరణాత్మక కాఫోపకాఖా పత్రపుష్పఫలరసభాసుర దివ్యకల్పచహ్వక్ష విజఘాతముగను, నిందుఁ బ్రప్రథమముగ విరాజిల్లు పృథ్వీకర్తృవివేక మొక్కటియే వేదాంతపంచదశీసర్వస్వమన నొప్పుచున్నది.

మఱియు నెట్టిబ్రహ్మత్వైక్యవిజ్ఞానమాత్రాంతోదయ మయినంతనే యనాదిజననమరణాద్రిచుణనిదాన మగుస్వాత్మాజ్ఞానగాఢాంధకారము పటాపంచలై చీరమృతైనందసామ్రాజ్య మబ్బునో యట్టియాపనివదవిజ్ఞానమే యీపంచదశీప్రకరణములలో వ్యష్టిగను సమష్టిగను వివిధరీతులఁ బ్రకాశింపజేయుచున్నది.

అందుఁ గ్రమముగా నైదు వివేకప్రకరణములు, విదు దీపప్రకరణములు, విదానందప్రకరణములును గలవు. కావున నీపంచకత్రితయముయొక్క వివేక-

దీప - అనందనామక్రయనిర్దేశమువలననే యేతద్విముఖులకు - అవివేక - ఆంధకార - దుఃఖములు వదల వనియు, నేతదభిముఖులకు వివేకము పుగి ప్రసై, యానందపర్యవసన్న మగుననియు సూచిత మగుచున్నది.

మఱియు నిఖిలవేదాంతపరిధానప్రమేయము, లేక తత్త్వరూపస్వాది మహావాక్యార్థము నగుచేపబ్రహ్మైక్యమే సుచిద్దప్తిలో నిర్వచనచక్రయ పుత్రిపాద్యమని చెప్పవచ్చును. అందు వివేకపంచకములో 'త్వన్మధ్య' ప్రధాన విచారము, దీపపంచకములో 'తదర్థ' ప్రధానవిచారము, అనందపంచకములో 'అస్యర్థ' ప్రధానవిచారము పుకాశితమై యున్నది.

తీ వ బ్ర హ్మై క్య ము

తీవబ్రహ్మైక్య మనగా - సిద్ధ మగుప్రత్యక్షభిన్నబ్రహ్మవస్తువేగాని సాధ్యవస్తువు గాదు. అట్లేనను రజ్జుస్వభావము సర్వభృమిగాఁ బరిణమించినట్లు లేక యజ్జాతరజ్జువే సర్వముగా జ్ఞాతమైనట్లు - గాఢసుషుప్త్యాత్మక స్వాత్మాజ్ఞా నమే బాగ్రత్స్విప్స విజ్ఞానాత్మకముగాఁబరిణమించుటచే లేక సౌమ్యప్రకాశాతా ఖండాత్మయే బాగ్రత్స్విప్స రూపములుగ నోచరించుటచే బాగ్రత్స్విప్స సుషు ప్త్యాత్మక స్థూలనూక్మకారణ శరీరత్రియమునకు సాక్షిభూతము, అధిష్ఠాన భూతము లేక స్వరూపభూతము నగుతనయఖండద్వైతాత్మసిద్ధికి స్వస్తి చెప్పిన ప్రతిప్రాణియు రజ్జుస్వభావమలె మరుమరీచికాజలముభంగిఁ దనయందుఁగోచెడి యావరిణవిక్షేపాత్మకదృశ్యమలయందే సత్యవృద్ధి నిడి తద్వత్కావేకముతో నిహవరలోఁఫలత్పన్నతో వివిధరాజిఁ జైది సాధనఫలసంపన్న మగు చిత్తరూపై యనాదిజననమరణభ్రమకాత్మక సంస్ఫుటితక్రమనఁ బరిభ్రమించుచుండునవివేక యగుచేవునకు సుకృతవిశేషవశమున యత్కించిద్వివేకోదయ మైనంతలే సర్వ సాధనములు సర్వఫలములు దుఃఖాత్మకములుగ దుఃఖాంతములుగఁదెలియును. అప్పుడు సర్వత్ర నిర్వేద ముదయించును. అట్టివివిధవిషయాదాసీన్యలక్షణ సాత్త్వికవిరక్తియు, సహజాద్వితీయాఖండానందాత్మాసక్తియు ననంతకోటి జన్మాన్తరసుకృతరాశిచే నేజన్మమున నుదయించునో యాజన్మములో నాక్షణ ముననే శ్రీ సద్గుర్యనుగ్రహపాత్రుఁ డగును. అప్పుడు తనకుఁ బూర్వము

వలకుఁ బోక్షముఁ దోచుచుండెడి నిభిలఁగజ్జన్మాద్యధిసాము సకలలోక
సాక్షి యగుఁరబ్రహ్మయొక్క చరిత్ర దేహత్రయసాక్షి దేహత్రయాధి
పత యగుటనయొక్క చరిత్రయై నిత్యాపరోక్షముగఁ జూపబడును. అదియే జీవ
బ్రహ్మైక్యానుభూతి. అదియే సమ్యక్సర్వము. తదనుభవముడే జీవన్ముక్తుడు.

జీవన్ముక్తుడు

అతఁ డెల్లప్పుడు సంతర్ముఖుఁ డగుటచే నాభాసమాత్రిముగఁ దన
యందు దేహేంద్రియాదిసింహాండముయొక్క భూతభూతికాది బ్రహ్మాండము
యొక్క ప్రకృతివివృత్తులు చూపబడుచున్నను “చితచాత్యైవిదగ్ం సర్వమ్”
“బ్రహ్మైవ సర్వం బ్రహ్మ హవిః” ఇత్యాదిపురితస్మృతికేతప్రతిపాదనభూతితో
విశ్లేషసమాధానాది సర్వవ్యవహారములలో నాతఁ డనాదిదృశ్యావేగ్రహ
విముక్తుఁ డగుటచే నఖండదృశావేగముతో, మమతారహితపూర్ణహంతితో
సర్వము తానై వెలుగుచుండును.

మరుమరీచికాజలము దూరమునుండి యవివేకదృష్టితో గోచరించి
నపుడు ప్రవర్తకమై దుఃఖజనకమైనను, సమీపించి పరికించి మరుభూతి
సూర్యప్రకాశమాత్రమే యని గ్రహించినపిదప, దిరిగి దూరమున కేగి చూచి
నపుడు తనకంటికి యథాపూర్వము జలప్రవాహముగ గోచరించినను, దని
యంతర మగువివేకవిజ్ఞానముచే నాజలము మిథ్యాభూతమే యనఁగా మరు
మరీచికామాత్రిమే యని యెంచి యుపేక్షించుటచే దర్శితుఁడగుట
ప్రసక్తము గానిచందముగను ;

జపాకుసుమసన్నిధి నున్నస్ఫటికమును మాణిక్యమని భ్రమించినను
జపాకుసుమవ్యవధానుఁడప్రకియతో కేవలధవళిస్ఫటికానుభూతి నొందిన
వివేకి తిరిగి యాస్ఫటిక మాజపాకుసుమసన్నిధిలో దనచక్షువుల కరుణముగ
గోచరించినను, అంతర మగుటచే వివేకవిజ్ఞానబలముచే దర్శాలమునఁగూడ
ధవళిస్ఫటికానుభూత్యాత్మక సమ్యక్సర్వముతో నానందించుటగను ;

ఇందియాళ్లములను - ఇంద్రియములను, మనోరాజ్యమును - మన
స్సును నుపేక్షించినంతనే సద్గురుమహావాక్యోపదేశబలమున వివిధదృశ్యవైచి
రహితాఖండాద్వితీయదృశ్యాత్రిస్వరూపుఁడై విరాజిల్లును. ఇదియే శమదమ
సమాధ్యాత్మకవివృత్తినిష్ఠలోని మహావాక్యార్థసంస్కారానుష్ఠాత జీవ

బ్రహ్మకర్మలక్షణకైవల్యానుభూతి యని పెద్ద లందురు. ఇదియే వేదాంత పంచదశప్రధానప్రమేయము.

అట్టిసమర్థులకి తిరిగి యారబ్ధాభిసాత్మకబుద్ధింద్రియాద్యర్థభూమిక లతో మెలగినను బ్రహ్మకైవల్యమర్థము - అరుణస్ఫటికాది తత్త్వవేత్తలతనె యెట్టివాకి వైదికవ్యవహారములలోఁగూడఁ దాఱుమాఱుగాక యనుక్షణము సర్వమును నఖండదృశ్యాత్మమాత్రముగ ననుభవించుచు -

“అహం కాత్ర మహం కాత్ర మహం గురు రహం గురుః

అహం పుణ్య మహం పుణ్య మహం వయ మహం వయమ్ ||”

అనుకొనుచు, తీవ్రస్మృతానందకుండిలఁడై విరాజిల్లుచుండును.

ఇట్టిసమర్థులగునమును, లేక యన్యతీయ బ్రహ్మాత్మసాక్షాత్కారమును మహావాక్యములద్వారమున సుద్దురువులే యనుగ్రహించు రనువిషయము సకల వేదాంతప్రతిరణసుప్రసిద్ధమే. కాని శ్రద్ధావిద్యారణ్యచరణు లీపంచదశలో నిరూపించినట్టి యామహావాక్యార్థవిచారప్రక్రియలు వారియనన్యసామాన్య శిష్యవాత్సల్యమునకు నిదర్శనములు. ఇంతసులభముగ, నింతవిస్మయముగ, సప్రమాణముగ నేగ్రంథాంతరములలోఁగూడ నీప్రక్రియలఁ గానఁబోవును.

మ హా వా క్యా ర్థ వి చా ర పృ క్తి య లు

I స్థూలనూత్నవృద్ధిశరీరద్వయాత్మక పిండాండమునకు బీజభూత మగుటచే గాఢసుషుప్తి తీవ్రపాధి యగునవిద్య యన నొప్పు. స్థూలనూత్న సమప్తిహీనాగ్రహిణాద్రూపశరీరద్వయాత్మక బ్రహ్మాండమునకు బీజభూత మగుటచే నాగాఢసుషుప్తియే యాశ్వరోపాధి యగుమాయ యన నొప్పు - ఈనవలాసమాయాఽవిద్యలే మహావాక్యగత‘తత్త్వం’పదవాచ్యార్థములు. తదు భయనిరాకరణముచే సిద్ధమయ్యెడితదుభయాధిష్ఠానాఖండవిద్యాత్మకసూక్తియే యఖండార్థబోధ. అదియే తీవ్రబ్రహ్మైక్యాత్మకకైవల్యము. ఇది యోగప్రక్రియ.

II అనాద్యవిద్యాత్మకకారణోపాధి, లేక సుషుప్తి యాశ్వరోపాధి యగుటచే ‘తత్’ పదవాచ్యార్థ మన నొప్పు. కార్యోపాధి, లేక స్థూలనూత్న శరీరద్వయము తీవ్రపాధి యగుటచే ‘తత్త్వం’ పదవాచ్యార్థ మన నొప్పు. ఏకద్వయనిరాకరణముచే సిద్ధమయ్యెడితదుభయాధిష్ఠానము - అనఁగా గార్య

కారణస్వభావరహితము, లేక ఆవరణవిశ్లేపరహిత మగునఖండవిచారము స్ఫూర్తియే యఖండార్థబోధ. అదియే జీవబ్రహ్మైకాత్మకకైవల్యము. ఇది రెండవప్రక్రియ.

III వివిధవిషయగ్రాహక పంచకోకాత్మక సేంద్రియదేహమనస్సంఘాతరూప మగుపిందాండమే - 'త్వం' పదవాచ్యార్థము. గ్రాహ్య మగు పంచభూతభౌతికాత్మక విరాడ్రూపబ్రహ్మాండమే 'తత్' పదవాచ్యార్థము. ఈ గ్రాహ్యగ్రాహకాత్మక జీవేత్వోపాధిద్వయనిరాకరణముచే సిద్ధమయ్యెడి తిరుభయార్థిస్తానాఖండాత్మస్ఫూర్తియే యఖండార్థబోధ. అదియే జీవబ్రహ్మైకాత్మకకైవల్యము. ఇది మూడవప్రక్రియ.

ఈవిధముగఁ గవణావరణవ్యయ, ఆవరణవిశ్లేపవ్యయ, కేవలవిశ్లేప ద్వయరూపము లగునెట్టిజీవేత్వోపాధిద్వయనిరాకరణ మొనర్చినను నిష్పరిపంచాఖండాద్వితీయవిచారాత్మకైవల్యలాభము సమమే యగును. కాని యీప్రక్రియలలో వాచ్యార్థనిరాకరణ మెట్లొ; అఖండార్థస్ఫూర్తికి - సమ్యగ్దర్శనమునకుఁ - కైవల్యమునకు స్వరూప మెద్దియో; ఇం దేప్రక్రియ యెట్టి సాధకున కుపకరించునో - ఇత్యాదిబ్రహ్మవిద్యారహస్యములు సద్గురుకరుణామూర్తిసమధిగమ్యములే యనువిషయములు -

“తయోత్పేక్ష్యం కుత్యంతే ఘాపదిశ్యతే”

అని శ్రీవిద్యారణ్యచరణులు ప్రథమప్రకరణముననే పోషింపిరి.

“అత్మసత్త్వానుబోధేన న సంకల్పయతే యదా

అమనస్తాం తదా యాతి గ్రాహ్యభావే తదగ్నిహః”

అని మాండూక్యకారికలలో శ్రీగౌడపాదులు నెలవిచ్చినట్లే

“యస్మిన్ యస్మిన్మనీ లోకే బోధ సత్తదుపేక్షణే

య ద్విధమాత్రం త ద్భృష్యా త్యేకంధీ ర్భృహ్యనిశ్చయః”

అని యమనస్కరాజయోగాత్మక పరబ్రహ్మవిద్యారహస్య సదుపాయమును గూడ శ్రీవిద్యారణ్యమునిచంగ్రుండు వివరించెను.

ఇంతకంటేఁ గరుణావరుణాలయత్వము సద్గురుచరణులకు సహజా మూల్యబంకార మనుటకు వేటొకనిగర్హము కావలెనా ?

పంచదశీప్రతిప్రకరణతాత్పర్యము

1. వివేకపంచకము

వివేకపానందపంచకత్రితయాత్మక మగుపంచదశీలో మొదటి దగు వివేకపంచకమున బుద్ధిత్వత్వాత్మక 'త్వం' పదార్థనిరూపణమును జేదచిద్వివేకముతో నుపక్రమించి భూతకోశద్వైతమహావ్యావివేకములతో నఖండాద్విత్వమునచ్చిదానందాత్మక త్వప్రబోధము సఫలముగ నిరూపిత మైనది.

1. ప్రత్యక్షత్వవివేకము - మొట్టమొదట దృష్ట్యవ్యవేక

యక్షిచే జీవాత్మపరమాత్మక త్వముల నచ్చిదానందమాత్రములుగ నిరూపించి, "తత్త్వమస్మా"ది మహావాక్యోపదేశముఖమున నధ్యాసోపాపవాది ప్రక్రియతో మాయాఽవిద్యారత్యాచ్యవ్యప్తి సమస్తస్థూలనూత్నోపాధిత్రితయాత్మక ద్వివిధవాచ్యాధనిరాకరణమునఁ దదఖండాత్మబోధ స్వప్రతిబంధకా సంభావనాది నిరాసముననాది ప్రదర్శనపురస్సరముగఁ బరమపురుషార్థరూప కైవల్యఫలముగ నిరూపితమై యున్నది.

2. పంచభూతవివేకము - ప్రథమ ప్రకరణ పృథిపాదిత

మహావాక్యార్థసాధూత్మకేక్షిత మగు 'తత్' పదార్థవిజ్ఞానమును "సదేవ సామ్య" అనుకృతివిచారముఖమున నిరూపించుటతో వివిధభేదవాదాలచే నశేకవిధముల సర్వముగా నుత్ప్రేక్షిత మగునిఖిలభూతభౌతికబ్రహ్మాండ జాలముగూడ ననిర్వచనీయమాయావిజృంభణమాత్రమే యని ద్రువపఱచి యట్టిసార్వత్రిక సవ్యాత్రాత్మానుభూతి యనెడిసమ్యక్దర్శన మంతికాలమునఁ గలిగినను కైవల్యము నిష్కృతమే యని ప్రదర్శితమైనది.

3. పంచకోశవివేకము - పృథుపృథిరణోక్తమహావ్యా

విచారమునకును, ద్విత్వముప్రకరణోక్తదేవదేశతత్త్వచ్ఛాద్విచారమునకును ముఖ్యముగ నపేక్షితమగు 'త్వం' పదార్థవిచారము "యో నేద నిహితం గుహయామ్" అనుకృతివిచారముఖమున వివృతమై కోశపంచసాక్షిగను, దదధి

సానముగను నిరూపితమగు 'త్వం' పదలక్ష్యాత్థమే "త త్త్విష్టే తదే వాసు ప్రాచిత్" అని చెప్పినట్టి సర్వాధిష్టానభూత బ్రహ్మత్వతత్త్వముఁ బ్రకాశించుటచే "బ్రహ్మవి దాప్నోతి పర" మనెడి శైలియశ్రుత్యుపక్రాంత కైవల్యఫలముగ నిర్ధారిత మైనది.

4. ద్వైత వివేకము - పూర్వప్రతిరణప్రతిపాదిత మహావాక్యార్థబోధకు ఫరీధూరి మగు జీవన్ముక్త్యవందమును నిరూపించుటకై జీవేత్వర్యతద్వైతనిరూపణపూర్వముగ జైవద్వైతమే బంధకమని గుర్తించి, యందకాశ్రీయజీవద్వైతమును ముందు నిర్ణించి, కాశ్రీయద్వైతబలముతోఁ గ్రమముఁ గానుక్రమాధిగత్యద్వైతమును, మనోరాజ్యాధిమందద్వైతమును నిరోధించి, సవ్యర్థస్యము నధిగమించుటతో సహజస్వించ్యాతీతివాసిస్థా ద్యుక్తి జీవన్ముక్తిపరాకాష్ఠాప్రాప్తి వల్లతమైనది.

5. మహావాక్య వివేకము - పూర్వప్రతిరణ చతుష్టయాపి మహావాక్యచతుష్టయ విచారప్రక్రియారహస్య మవాద్యవిచ్చిన్న సగ్రుహ సృజిదాయిక కుకరవాస్యోపనిషద్గతిమహావాక్య వివరణాత్మక స్లోకాష్టకము 'దనే నిరూపితమై యున్నది.

2. దీపపంచకము

వివేకపంచకోక్త తత్త్వచుక్కర్థమును బరమతనిరారణముచే సుప్రతిష్ఠిత మొనర్చి జీవన్ముక్తిని బ్రకాశింపఁ జేయుటకు దీపపంచక ముపక్రాంత మైనది. లేఁ చిదాత్మిక 'త్వం' పదార్థపుధాన మగు వివేకపంచకానంతర మక్షీత మగు సదాత్మిక సత్పదార్థప్రధాన మగు దీపపంచక మార్గ మైన దని చెప్ప నొప్పును. అందు -

6. చిత్రదీపము - అధ్యాత్మోపాపవాదప్రక్రియతోఁ జిత్రపట దృష్టాంతముతోఁ స్థూలనూత్న కారణపుపంచాత్మకావస్థాత్రయమునకు బ్రహ్మత్వతత్త్వము దధ్యత్వమును జెప్పి; చతుర్విధాకాశదృష్టాంతముతోఁ జిచ్చా త్యుద్ధ్యప్రక్రియతోఁ గల్పితములు, తత్త్వపదవాచ్యాన్యములు నగు జీవేత్వర

రూపములకు జలాభ్యా కాశములకువలె నిరారణ మొనర్చినంతనే తల్లత్వములు తమభయోధిష్ఠానములు నగుతత్త్వంపదలక్ష్యాన్తము లగుకూటస్థబ్రహ్మకు ఘటాకాశమహాకాశములకువలె నైత్యబోధవార్థమై నిరుక్తావాదవైదిచార్య సంప్రదాయపీఠకు లగుటచే భ్రాంతులై యద్వైతసిద్ధాంతమును బ్రతిఘటించుచుండెడిచార్యాకాదిసాంఖ్యాంతు లగుజీవవాదులను, దృఢాన్తుకాది యోగాంతు లగునీశ్వరవాదులను నిరసించి, యఖండాద్వైతాత్మ్యపరిభాషతో నుండుజీవన్ముక్తులు వివిధారబ్ధిచిహ్నితులై యున్నను శైతల్యవలెత్య ముండు నశునివయములో విప్రతిపన్ను లగుసాధకులసంకృతికై వైరాగ్యబోధోపకతులహేతుస్వరూపకార్యనిర్ణయప్రదర్శనముతోఁ దుదకు బ్రహ్మాత్మవిచ్ఛిన్న యము ప్రకాశమై యున్నది.

7. తృ తీ య ప ము - చిత్రితీహంతో క్తవిద్యన్ని క్షయభరీభూత జీవన్ముక్తిప్రపంచనమునకై “ఆత్మానం చే ద్విజానీయా” త్తనాదీశుత్తర్థమే శ్లోకతికెతితో వివృతమై యున్నది.

ఇందుఁ గూటస్థచిదాభాసాన్యోన్యతాదాత్మ్యాధ్యాపనర్థనము, విద్య దవిద్యద్వ్యవహారగోచరాహంకేబ్ధార్థత్రైవిధ్యనిరూపణము, అవిద్య-ఆవరణ - తాదాత్మ్య - పరోక్షజ్ఞానాత్మికావిద్యాభూమికాచతుర్థయపర్యంతావస్థిత ఘోరసంసారదుఃఖనివర్తకము పరిధమవిద్యాభూమికాత్మకాపరోక్షజ్ఞానమునకు దళమదృష్టాంతముతోఁ గావించివిస్తృతచిచారము, సమ్యగ్దర్శికే దాదాత్మ్యాధ్యాపము పానగననిదుఃః త్రాగిరబ్ధిపరిణామాత్మకాంతేచ్ఛా జాలము లుండినను గామకగ్నితములు కానంచున ని బంధములు కానను సూక్ష్మాంశము, విజేద్యప్రకే జిదాభాసునియందే గాన్పించనిదేవత్రయజ్వరములు సమ్యగ్దర్శినిశస్వరూప మగుకూటస్థాత్మకుఁ గైముతిఁ న్నాయమున నప్రసక్తము లనురహస్యము-మున్న గుముఖ్యాంశముల నిరూపించి, తుదకు గుంజాత్తుంబాద్యప్రాంతముతోఁ బరాధ్యాసోపితసదసత్సంస్కరికంఠమునూడ సమ్యగ్దర్శి ప్రసక్తము లగుటచే నవధూతోపనివదు క్తద్వితీయత్వతీయభూమికాత్మక విఖిలదుఃఖనిర్మత్తినిరంతుకేత్వపులు ధన్యాత్మవాదములతో నిరూపితములై యున్నవి.

8. హుటకదీపము - పూర్వోక్తప్రకరణసప్తములలో, శేషానిన బాధసామావాధిరణ్య ప్రక్రియతో నధికారిని శేషాధరణ్యమై వివిధయుక్తులతో ఖాదిత్యవర్ణనాదిత్యాదిదృష్టాంతములతో, గూటస్థానం విదాత్మాదిక్త చిదాభాసుని నిరూపించి వివరణాద్యభిరుత ముఖ్యసామావాధిరణ్యములలో 'త్యం' పదలక్ష్యాభ్యోపస్థితియందువలెనే వార్తికారాద్యభిరుత బాధసామావాధిరణ్యయందు, గూడ 'చిత్తిం' పదార్థాఖండ్యాపకోక్షబోధసమయమందే వివిధకుక్రితైవపురాణాదిసంపత్తితో నెన్ని భాగించి సర్వమో యది రజ్జునే యన్న పైవడు చిదాభాసుడో యతడు ఖాటస్థుడే యనువాచ్యాధిరణ్యమును లేక యూహ్యోప్యపిలపాత్మక బాధసామావాధిరణ్యమును సర్వసామరస్యముతో నిరూపించి, "వ నికోహో న చోత్పత్తిః" అనెడిసమ్యక్సర్వజాతివాదస్థాంతస్థానధూరి యప్రధివ్య మనువిషయము జీవజడీకాదిమూఢభ్రాంతిమేషుపగర్వణమున విద్యదాత్మక్యూపచిదాకాశమునకు లాభముగాని నష్టముగాని లేదనుటతో స్థిరీకరింపఁబడియున్నది.

9. ధ్యానదీపము - బుద్ధిమాంద్యస్థులవలన బాధితరణములనే బూర్వోక్తప్రకరణాప్తప్రపంచిత మహావాక్యవిచారప్రక్రియలలో నెన్నియు, గూడ లభించనిజ్ఞానులైనకు సమ్యక్సర్వసాధనముగా సంవాదిత్రయవంటి నిర్గుణోపాసనము ప్రకాశిత మైనది.

ఈయనపాత్తి మాందూక్యామ్యుపనిషద్విహిత మనియు, బాగ్మవాసిష్ఠాది మంత్రీల్పనూత్రప్రయక్తి మనియు, ఉపాసనము మనోవృత్తిరూపమైయైనను వస్తుచింతి మగుజ్ఞానము కావందునఁ గర్తృతంత్రమై నిరంతర మావర్త్య మగుననియు, ఇం దమూలాశ్రయత్వాదిగుణోపసంహార మావర్త్య మనియు, బంచీకరణోక్తకేతిఁ సమ్యక్సర్వసపర్యంతి మమత్వేయ మనియు నిరూపిత మైనది.

10. నాటకదీపము - పూర్వోక్తప్రకరణోక్త నిర్గుణధ్యానమును గూడ నవస్థింపఁజాలనియత్యంతమందాధికారి యగుజ్ఞానులైనకు నధ్యా

రోపాపవాదప్రక్రియతో సర్వానుభవసిద్ధములగు - సాక్షి - అహంకార - బుద్ధి - ఇంద్రియ - విషయము - లనెడి పృథీప - ప్రభు - నర్తకీ - తాలాది ధారి-సభ్యాత్మకనాటకదృష్టాంతముతోను, లేక దృశ్యానువిద్ధవిద్వోల్బసమాధి తోను సమ్యగ్దర్శనలాభము నిరూపిత మైనది.

3. ఆ నందపంచకము

విదాత్మక 'త్వం' పదార్థపరిధాన మగువివేకపంచకము, సదాత్మక తత్పదార్థప్రధాన మగుదీపపంచకముల కనంతరము ప్రసక్త మగువానందాత్మక 'అహి' పదార్థపరిధాన మగువానందపంచక మారంభ మైనది. అందు -

ఆ నంద పృథే ద సంతే త విపరణము

అనందము బ్రహ్మ - విద్యా - విషయానందత్రికయాత్మకముగా కుండుఁ బ్రతిజ్ఞాతమై, యందు మొదటి దగుబ్రహ్మానందమే - 1. యోగ, 2. ఆత్మ, 3. ఆద్యైతానందప్రకరణత్రయములలోను, 4. విద్యా, 5. విషయానందము లందిమప్రకరణద్వయములలోను నిరూపితములై యున్నవి.

మఱియు బ్రహ్మ - వాసనా ప్రతిబింబాత్మకానందత్రయ వ్యతిరక్తానందమే జేఱుండు లే దనుచు రీత్యంతరముగ నిఁకొకవిభాగము చూపఁ బడి యున్నది. అం దంతఃకరణవృత్తివిశేషాత్మకము లగుటచే 4. విద్యా, 5. విషయానందములు ప్రతిబింబానందము లనియు, విజ-ముఖ్య-ఆత్మాపరపర్యా యములగు 1. యోగ, 2. ఆత్మ, 3. ఆద్యైతానందములు సత్యస్వప్రకాశోన్మత్కృత్యస్వరూపమలే యగుటచే నవి బింబభూతబ్రహ్మానందస్వరూపములనియు, విషయానుభూతిరహిత మగుతూష్టింభావస్థితినొక బ్రతియనుభూతిర మగువానందము వాసనానంద మనియు వివృతములై యున్నవి.

11. యోగానందము - సమ్యగ్దర్శి యగుయోగికి సామప్తిక

బ్రహ్మానందము నిరూపితమైనది. అచట-శకునిశ్శేషాద్యనేత్రతదృష్టాంతము లతో బుద్ధ్యుపాధికవిదాభాసాత్మకజీవునకు సుషుప్తిలో బుద్ధ్యుపాధిలయవక మున జలోపాధిలయముచే జఞాత్క-ప్రతిబింబమునకు బింబత్వప్రాప్తిరజ్ఞే

“అత్ర పితృపితౄణాం” ఇత్యాదిభూతియుక్తులతో బింబార్థ్యసంస్కారము
కైవల్యము నిరూపిత మైనది.

12. ఆత్మానందము - ప్రాథమిక యగుయోగి యోగానంద
వ్యక్తిగత నిజానందలాభమునలెనే మందప్రజ్ఞా దగుజ్ఞానువునకుఁగూడ
గాణ-మిథ్యాత్మనిరాకరణపరస్పరముగ ‘త్వం’ పదలక్ష్యాధ్యక్షభూతాఖండచిదా
త్మతత్త్వ మనుగ్రహిత మైనది.

అందు మైత్రేయాబ్రాహ్మణప్రక్రియతో ననేక శ్రుత్యంతర్దృష్టాంతో
పపత్తులతో, బతిపుత్రివిత్తాదిగాత్రులకుఁ బంచకోశాదిమిథ్యాత్మలకుఁ
దత్తద్యవహారములలో ముఖ్యత్వ ముండినను మోక్షవ్యవహారములలో దత్త
స్మిరారణభూత్యముగా నిజాత్మకే ముఖ్యత్వ ముండునని తేలుపును. బర
హానందస్వరూపముగ నిజాత్మతత్త్వము నిరూపిత మైనది.

13. అద్వైతానందము - పూర్వప్రణద్యయ పరితిష్ఠా
దిత యోగానందనిజానందములు యోగజ్ఞానాక్షాంతారవిషయత్వనిరూప
విశేషములతో విభిన్నములుగ గోచరించుచేగాని యవి వస్తుతః
యనువిషయ ముపపాదితమైనది. అందులకు “ఆనందాద్ధ్యేక
శ్రుత్యుపపత్తులతో నారంభపరిణామజగత్కారణవాదనిరాగ్రణపూర్వము
త్వేతాత్వతర, వాసిష్ఠబాలకాఖ్యాయికాదిప్రదర్శనములతో ననివ్వచనీయ
హ్యయాక్తిమాత్రవిజృంభణమున నఖండాద్విత్తీయానందాత్మకు నిఖిలజగ
త్తకారణత్వమును ద్రువపఱచి, యేకవిజ్ఞానమున సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞతో
నాచరూపాత్మకనిఖిలప్రపంచమునకు చృత్యువర్ణరత్నసంపాదిత్యవైభవంత
తో బ్రహ్మాత్మానందస్వత్వమును జూపెట్టి, తత్పర్యాధిష్ఠానాద్విత్తీయ
బ్రహ్మాత్మానందస్వరూప మగుపరమపురుషార్థము నిరూపితమై యున్నది.

14. ఏద్యానందము - ఆనందప్రణతయోగియొక్క యోగ -
ఆత్మవిశేష - ద్వైతమిథ్యాత్వానుసంధాన - సమధికత మగువిద్యానంద
భవము వివిధశ్రుత్యుపపత్తులతోను, ఆత్మంతికదుఃఖాధార - సర్వకామా

వాస్తవ - కృత్యకృత్య - ప్రాప్తప్రాప్త్యపర్యాయములతో
 వర్ణితమై యున్నది. తుదకు దృష్టిపాతయందువలె జీరన్ముక్తిధర్మాత్మ
 వాదములు ప్రకాశితము లైనవి.

15. ఏష యా నందము - పూర్వోక్త చతుర్థప్రకరణముల

లోని యాత్మవిచారాన్వయమునకుఁ గాని, నిర్గుణోపాస్తికీఁ గాని సమర్థత లేనట్టి
 మందతమాధికారి యగుజ్ఞానువునకుఁ బరిచ్ఛిన్నవిషయానందద్వారమునఁ
 బరిపూర్ణబ్రహ్మానందప్రాప్తి మగుమిత్రబ్రహ్మోపాస్తి నిరూపిత మైనది. అందు
 సచ్చిదానందాత్మకపరబ్రహ్మవస్తువే సర్వకల్పవాధిష్ఠానమై సర్వవాచకమున
 ములతో వెలుఁగొందుచుండినను అన్నియొక్క యాన్వయముతోఁగూడ తప్తజల
 మందును, తాన్వయప్రకాశములు రెండును దవ్యామానకాన్వయమందును నభివ్యక్తి
 నొందినట్లే విషయ - ఆలస్యాదితామసమూహవృత్తులయందును, గాయత్రీధాది
 రాజసభూతవృత్తులయందును దత్తదధిష్ఠానబ్రహ్మాత్మయొక్క సత్ - చిత్
 జ్ఞానములుమాత్రమే యభివ్యక్తము లగుచుండును; తృప్తివైరాగ్యాది సాత్విక
 నందము ల్ఫలయం దానందాంశముగూడ గోచరించుచుండును; గావున
 మఱి డేయేమనోవృత్తు లందయించుచున్నను నందు మిత్రములగత
 కానందమే కేవలసములఁ బరికించక యథాసంభవముగ సచ్చిదానందాంశము
 బ్రహ్మాత్మమే నరుఁగిరి మనుసంధించుచుండుటే మిత్రబ్రహ్మోపాస్తియనియు,
 దీనిచేఁ గ్రహ్యమగు సర్వవిశేషప్రతిషేధపూర్వకసచ్చిదానందాద్వితీయాఖండా
 త్యాధికమాత్మకైకల్యము మందతమాధికారికిఁగూడ లభించుననియు, బరమ
 కారుణికభావము లగు శ్రీవిద్యారణ్యభువరణు లనుగ్రహించిరి.

ఓంకారమందిరము,
 శ్రీ కుఠ్యవృక్షరక్షయంతి,
 (8-5-1962.)

ఇ స్తు
 గురుజనవిధేయఁడు
 ముదిగొండ వేంకటరామశాస్త్రి.

